



**National Library
of Sweden**

Denna bok digitaliserades på Kungl. biblioteket år 2012



ELKRAFTUTREDNINGENS REDOGÖRELSE NR 2: 3—4

REDOGÖRELSE

FÖR

DETALJDISTRIBUTÖRERNA SAMT DERAS RÅKRAFTKOSTNADER OCH PRISER VID DISTRIBUTION AV ELEKTRISK KRAFT

Uppsala län och Södermanlands län

S T O C K H O L M

1 9 4 9

Statens offentliga utredningar 1949

Kronologisk förteckning

1. Norrlandskommitténs principbetänkande. Första delen. Norrländska utvecklingslinjer. Idun. 303 s. Jo.
2. Norrlandskommitténs principbetänkande. Andra delen. Särskilda utredningar. Idun. 194 s. Jo.
3. Norrlandskommitténs principbetänkande. Tredje delen. Utlåtanden och förslag i vissa frågor. Idun. 163 s. Jo.
4. Utredning med förslag om lösdrivarlagens upphävande m. m. Marcus. 213 s., bil. 1 73 s., bil. 2 106 s. I.
5. Principer och metoder för kostnadsberäkningar vid statens järnvägar. Beckman. 122 s. K.
6. Kriminalvård i frihet. Fångvårdsstyrelsens utredning angående skyddsarbetets organisation m. m. Marcus. 140 s. Ju.
7. Betänkande med förslag till indexreglering av folkpensionerna. Beckman. 80 s. S.
8. Betänkande angående förbättrad insyn i enskilda företags ekonomiska förhållanden. Norstedt. 105 s. Ju.
9. 1944 års allmänna skattekommitté. 3. Betänkande angående beskattning av realisationsvinster, m. m. samt ackumulerade inkomster. Marcus. 168 s. Fi.
10. Elkraftutredningens redogörelse nr 2:17. Redogörelse för detaljdistributörerna samt deras råkraftkostnader och priser vid distribution av elektrisk kraft. Värmlands län. Beckman. 45 s. K.
11. Betänkande om sinnesslövdagen. Katalog och Tidskriftstryck. 248 s., 1 karta. I.
12. Utredning rörande folkpensionärernas bostadsförhållanden och bostadskostnader. Idun. 94 s. S.
13. 1945 års bankkommitté. Betänkande med förslag om inrättande av en statlig affärsbank. Beckman. 83 s. Fi.
14. Bilagor till 1942 års järnvägskostnadsutrednings betänkande. Produktions- och kostnadsstrukturen vid statens järnvägar. Promemorior. Av A. Sjöberg. Beckman. 269 s. K.
15. P. M. med synpunkter på det svenska långtidsprogrammet. I anslutning till OEEC:s interimrapport. Beckman. 23 s. H.
16. Promemoria över preliminär utredning rörande befälsrekryteringen inom försvaret. Beckman. 75 s. Fö.
17. Betänkande med förslag till lag om registrerade för- eningar m. m. Idun. 277 s. Ju.
18. Kvalitetsforskning och konsumentupplysning. Kihlström. 265 s., 16 pl. H.
19. 1945 års skogshärbärgesutrednings betänkande. 2. Utredning med förslag till lagstiftning rörande tillfälliga bostäder vid skogs- och flottnings- m. fl. arbeten. Idun. 188 s., 26 pl. S.
20. Dissenterlagskommittén. Betänkande med förslag till religionsfrihetslag m. m. Marcus. XLVIII. 390 s. Ju.
21. Svensk hamnbyggnadspolitik. Marcus. 318 s. K.
22. Betänkande rörande gallring av handlingar hos vissa av försvarets myndigheter. Heggström. 232 s. Fö.
23. Lagberedningens utlåtande angående lagstiftning om gräns mot allmänt vattenområde. Norstedt. 28 s. Ju.
24. Kommunallagskommitténs betänkande 2 med förslag till ändrade bestämmelser om ersättning åt innehavare av kommunala förtroendeuppdrag. Idun. 84 s. I.
25. 1945 års försäkringsutredning. 1. Principbetänkande rörande försäkringsväsendet. Norstedt. 160 s. H.
26. 1945 års försäkringsutredning. 2. Betänkande med förslag till lag om trafikförsäkring. Norstedt. 160 s. H.
27. Betänkande med förslag till lag om sjömansskatt m. m. Katalog och Tidskriftstryck. 237 s. Fi.
28. Folk- och skolbibliotek. Betänkande och förslag av- givet av folkbibliotekssakkunniga. Gummesson. 173 s. E.
29. Elkraftutredningens redogörelse nr 2:3—4. Redogörelse för detaljdistributörerna samt deras råkraftkostnader och priser vid distribution av elektrisk kraft. Uppsala län och Södermanlands län. Beckman. 57 s. K.

Anm. Om särskild tryckort ej angives, är tryckorten Stockholm. Bokstäverna med fetstil utgöra begynnelsebokstäverna till det departement, under vilket utredningen avgivits, t. ex. E. = ecklesiastikdepartementet, Jo. = jordbruksdepartementet.



ELKRAFTUTREDNINGENS REDOGÖRELSE NR 2: 3—4

REDOGÖRELSE

FÖR

DETALJDISTRIBUTÖRERNA SAMT DERAS RÅKRAFTKOSTNADER OCH PRISER VID DISTRIBUTION AV ELEKTRISK KRAFT

Uppsala län och Södermanlands län

STOCKHOLM 1949
K. L. BECKMANS BOKTRYCKERI
[214 49]





REDOGÅRSEL

DETALJDISKRIPTION
SAMT DERAS RAKBAFSTÄNDIG
OCH PRISER VID RISTNING
AV ELEKTURSK KRAFT

Utgången för och förbrukningen av



INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Sid.
Inledning	5
Uppsala län	
Detaljdistributörerna	6
Distributionsföretagens kraftanskaffning	
Självförsörjande och råkraftinköpande företag	7
Råkraftleverantörer	7
Undersökningsmaterialets omfattning	7
Råkrafttariffer	8
Medelpris för råkraft	9
Företag med höga medelpriser för inköpt råkraft	11
Kedjehandel med råkraft	12
Distributionsföretagens kraftavsättning	
Undersökningsmaterialets omfattning	14
Distributionsföretagens storlek	14
Tariffer	16
Specifik energiförbrukning	18
Medelpriser	20
Topprisföretag	24
Engångsavgifter	25
Södermanlands län	
Detaljdistributörerna	26
Distributionsföretagens kraftanskaffning	
Självförsörjande och råkraftinköpande företag	27
Råkraftleverantörer	27
Undersökningsmaterialets omfattning	27
Råkrafttariffer	28
Medelpris för råkraft	29
Kedjehandel med råkraft	32
Distributionsföretagens kraftavsättning	
Undersökningsmaterialets omfattning	34
Distributionsföretagens storlek	35
Tariffer	36
Specifik energiförbrukning	38
Medelpriser	40
Topprisföretag	45
Engångsavgifter	47
Bilaga 1. Uppgifter angående distributionsföretagen i Uppsala län	49
Bilaga 2. Uppgifter angående distributionsföretagen i Södermanlands län ..	53

FÖRKLARINGAR TILL VISSA FÖRKORTNINGAR OCH BETECKNINGAR

F	=	förbrukningsenhet
ha	=	hektar
hk	=	hästkraft
kV	=	kilovolt (= 1 000 volt)
kW	=	kilowatt
kWh	=	kilowattimme
m_0	=	medelpris vid inköp av råkraft
m_1	=	verkligt medelpris vid detaljdistribution
m_2	=	beräknat medelpris vid detaljdistribution (jämförelsepris)

Förkortningar beträffande företagens namn:

Aelf	=	Andelselektricitetsförening
Aelverk	=	Andelselektricitetsverk
Aenf	=	Andelsenergiförening
Af	=	Andelsförening
Bf	=	Belysningsförening
El.AB	=	Elektriska Aktiebolag
El.Af	=	Elektriska Andelsförening
El.Bf	=	Elektriska Belysningsförening
El.Df	=	Elektriska Distributionsförening
El.Enf	=	Elektriska Energiförening
El.F	=	Elektriska Förening
Elf	=	Elektricitetsförening
Elverk	=	Elektricitetsverk
Enf	=	Energiförening
KrAB	=	Kraftaktiebolag (Kraft Aktiebolag)
Krf	=	Kraftförening
Krst	=	Kraftstation
Krv	=	Kraftverk

Tilläggen »u. p. a.» och »m. b. p. a.» i föreningsnamn ha i förekommande fall uteslutits.

Inledning

För att möjliggöra ett bedömande av priserna på elektrisk kraft i olika orter har elkraftutredningen verkställt en undersökning av vissa förhållanden inom detaljdistributionen av elektrisk kraft i landet. Föreliggande redogörelser angående Uppsala län och Södermanlands län grunda sig på uppgifter, som lämnats av distributionsföretagen i länen och som med några få undantag genomgående avse förhållandena år 1944. Undersökningen omfattar ej kostnaderna för kraftverkens produktion av elektrisk kraft, utan tar endast sikte på distributionsföretagens inköps- och försäljningspriser.

För det insamlade undersökningsmaterialets omfattning och de allmänna principerna vid dess bearbetande har närmare redogjorts i den inledande översikt, som framlagts såsom elkraftutredningens redogörelse nr 1 (SOU 1947:3). Åtskilliga frågor av grundläggande betydelse för bedömande av de i de särskilda länsredogörelserna intagna uppgifterna behandlas i den inledande översikten. Där i ges en kort översikt över kraftförsörjningen i Sverige med en del exempel på förhållanden inom produktionen och distributionen, som öva inflytande på priset för elektrisk kraft. Vidare redogöres för tariffernas uppbyggnad, benämning och klassificering, detaljdistributörernas organisationsformer, metoden för undersökning av kedjehandel, engångsavgifternas betydelse m. m. I den inledande översikten beskrives också huru beräkning verkställts av de olika distributionsföretagens medelpriser såväl vid inköp av råkraft (m_0) som vid försäljning i detaljdistribution dels under verkligen rådande avsättningsförhållanden (m_1), dels under förutsättning av en viss enhetlig elektrifieringsnivå (m_2). Vidare klarläggas där åtskilliga i länsredogörelserna förekommande speciella beteckningar och uttryck. Den inledande översikten förutsättes sålunda tjäna till vägledning vid studiet av redogörelserna för de särskilda länen.

En utförlig redogörelse för tariffinventeringen och den statistiska bearbetningen av undersökningsmaterialet utarbetas för varje län och tryckes i en mindre stencilupplaga. I föreliggande länsredogörelser ha i koncentrerad form sammanställts företrädesvis sådana uppgifter, som kunna förväntas ha ett mera allmänt intresse. De fullständiga, stenciltryckta redogörelserna äro avsedda att tillhandahållas myndigheter och andra, som ha behov av mera ingående uppgifter.

En sammanfattande översikt rörande distributionsförhållandena inom landet i dess helhet kommer att ingå i elkraftutredningens betänkande.

UPPSALA LÄN

Detaljdistributörerna

I Uppsala län finnas sammanlagt 91 företag, som idka detaljdistribution av elektrisk kraft. Förteckning över samtliga distributörers namn och adress finnes i bilaga 1, vilken även innehåller vissa uppgifter om distributionsföretagens inköp och försäljning av energi m. m. I förteckningen äro i bokstavsordning medtagna alla företag, som ha sina administrationsorter i Uppsala län, och uppgifterna avse företagets hela verksamhet, även om denna delvis skulle sträcka sig utanför länet. Fyra företag med en över flera län utbredd distributionsverksamhet ha medtagits, ehuru administrationsorten är belägen utanför länet, nämligen Fagersta Bruks AB, Korsnäs Sågverks AB, Statens Järnvägar och Stora Kopparbergs Bergslags AB. I bilaga 1 redovisas dock blott den del av dessa företags verksamhet, som avser distributionen i Uppsala län.

Förteckningen upptar endast företag, som försälja elektrisk kraft för direkt detaljkonsumtion, dvs. allmänhetens förbrukning för s. k. borgerliga behov, innefattande belysning samt kraft för hushåll, jordbruk, hantverk och småindustri. Uteslutna äro sålunda bl. a. dels företag, som endast leverera råkraft, dvs. vanligen högspänd kraft till en eller flera distributörer, dels företag, som endast leverera industriell kraft. Vidare ha uteslutits sådana detaljdistributörer, som tillgodose lägre antal än tre förbrukare eller som endast tillhandahålla frikraft till anställda.

Av de 91 detaljdistribuerande företagen i länet äro 3 kommunala, 8 aktiebolag, 66 ekonomiska föreningar, 8 industrier, 3 enskilda personer och 3 speciella företag (Lantbrukshögskolan, Spårvägs AB Uppsala—Mälaren och Statens Järnvägar). Det statliga Älvkarleby Krv, som levererar råkraft inom Uppsala län, har ingen detaljdistribution inom länet. För de olika företagsformerna har närmare redogjorts i den inledande översikten kap. V.

I länets två städer, Uppsala och Enköping, ombesörjes distributionen av kommunala elverk. Det tredje kommunala företaget är elverket i Tierps köping, som i det följande redovisas bland de 89 landsbygdsföretagen i länet.

Distributionsföretagens kraftanskaffning

Självförsörjande och råkraftinköpande företag

Av detaljdistributörerna i Uppsala län äro 3 helt självförsörjande, vilket innebär att vederbörande företag erhåller all kraft från egen kraftkälla. Hit räknas i första hand Lanforsens KrAB och Stora Kopparbergs Bergslags AB, oavsett att dessa storkraftföretag ha kraftutbyte med stamlinjenätet. Det tredje företaget är Wesslands Gård, vilket numera övertagits av Stora Kopparbergs Bergslags AB. De flesta distributionsföretagen producera icke själva någon kraft utan inköpa hela sitt behov från någon råkraftleverantör. Dessa »totalinköpande» företag äro 85 till antalet och hit räknas även företag med egen värmekraftkälla, därest denna är avsedd endast för reserv- och toppkraftalstring. Slutligen förekomma sådana företag, som dels själva producera kraft vid egen kraftstation, dels inköpa kraft i större eller mindre omfattning, »delinköpande» företag. I Uppsala län finnas 3 sådana företag.

Råkraftleverantörer

Såsom leverantörer av råkraft till distributionsföretagen uppträda icke blott statens vattenfallsverk och stora enskilda kraftbolag utan även andra företag, t. ex. kommunala elverk, industrier och ekonomiska föreningar, vilka dock vanligen återförsälja råkraft från något storföretag. Råkraftleverantörerna företräda med andra ord i huvudsak samma typer av företag som distributörerna.

Det statliga Älvkarleby Krv med egen kraftstation i Dalälven är den ojämförligt största råkraftleverantören i Uppsala län. Älvkarleby Krv levererar råkraft direkt till 77 och genom återförsäljare av råkraft till ytterligare 9 av distributionsföretagen i länet. (Se vidare tabell 4.)

I bilaga 1, kolumn 2, är för varje distributionsföretag angivet, varifrån företaget hämtar sin råkraft. Av länets 10 råkraftleverantörer äro 7 tillika detaljdistributörer inom länet och återfinnas såsom sådana i kolumn 1. För de leverantörer, som ej bedriva detaljdistribution, är i bilagan särskilt anmärkt, huru de anskaffa sin råkraft. Ur bilagan kan man sålunda härleda varje distributionsföretags råkraftinköp till den ursprungliga råkraftleverantören.

Undersökningsmaterialets omfattning

I den mån ett distributionsföretag erhåller sin råkraft från egen kraftkälla ha några undersökningar om företagets råkraftkostnader ej skett. Den följande redogörelsen angående råkraftanskaffningen avser endast sådana

företag, som helt eller delvis inköpa sin råkraft. Utom de självförsörjande distributionsföretagen äro vidare industrier undantagna, enär de i regel använda den ojämförligt största delen av inköpt råkraft i den egna rörelsen. Detsamma gäller de 3 speciella företagen. Utanför undersökningen av råkraftpriserna ha sålunda lämnats länets 3 självförsörjande distributionsföretag samt i övrigt 7 industrier och 3 speciella företag. Antalet distributionsföretag, vilkas råkraftinköp undersökts, utgör följaktligen 78.

I bilaga 1, kolumn 3, anges för ifrågavarande företag deras totala inköp av råkraft, uttryckt i tusental kWh (kilowattimmar). I den angivna energimängden ingår all av distributionsföretaget inköpt energi, oavsett om densamma distribueras till allmänhetens förbrukning eller delvis jämväl till industrier eller till någon återförsäljare.

Råkrafttariffer

Distributionsföretagen inköpa kraft i flertalet fall med en spänning av 1 600 eller 3 200 volt vid lämplig transformatorstation på leverantörens högspänningsnät. De tariffer, som tillämpas vid engrosförsäljning av elektrisk kraft, kunna i princip vara uppbyggda på samma sätt som de i detaljdistributionen förekommande. Vid försäljning av högspänd kraft förekommer emellertid som regel, att effektagift ingår i tariffen, vilket är mindre vanligt beträffande detaljtariffer. För de olika tariffernas typer, sammansättning och benämning har närmare redogjorts i den inledande översikten, kap. III.

Varje distributionsföretag inköper i regel all sin råkraft enligt en enda tariff. De tre kommunala företagen inköpa emellertid s. k. toppkraft enligt särskilda tillsatstariffer.

De olika typer av huvudtariffer, enligt vilka distributörerna inköpa råkraft, framgå av följande uppställning, vari jämväl anges antalet företag samt (inom parentes) den procentuella andel av all ifrågavarande råkraft, som inköpes enligt respektive tariffer:

Enkel energitariff	1	företag	(0 %)
Effekttariff	1	»	(0 %)
Effekttariff av utnyttjningstyp (vattenfallsstyrelsens industritaxa)	32	»	(87 %)
Grundavgiftstariff av säsongtyp	1	»	(0 %)
Grundavgiftstariff med effektgräns (vattenfallsstyrelsens bygdetaxa)	43	»	(13 %)

Efter år 1944 ha i en del fall nya tariffer införts, till vilka hänsyn ej tagits i föreliggande redogörelse. Vattenfallsstyrelsen, vars råkrafttariffer i stor utsträckning tjäna som förebild för andra råkraftleverantörer, har från och med 1947 infört nya normaltaxor, vilka medföra lägre råkraftpriser.

Medelpris för råkraft

Med ledning av inhämtade uppgifter angående inköpt råkraft och för denna enligt vederbörlig tariff erlagd avgift under år 1944 har *medelpriset vid inköp av råkraft*, betecknat m_0 , uträknats för de olika distributionsföretagen. I detta pris ingå förekommande kristilllägg på avgifterna i form av index- och kolklausuler.

Ett av de 78 företag, vilkas råkraftinköp undersökts, nämligen Strömsbergs El. Industriförening, har egen kraftstation. Eftersom ett delinköpande företags medelpris ej utan vidare är jämförbart med ett totalinköpande företags, har undersökningen av medelpriset m_0 inskränkts till att omfatta de 77 totalinköpande företag, för vilka råkraftuppgifter föreligga.

I *tabell 1* äro de *totalinköpande* distributionsföretagen indelade i grupper efter företagsform med angivande av största och minsta totalt inköpta energimängd samt högsta och lägsta förekommande medelpris inom varje grupp ävensom genomsnittligt inköpt energimängd och medelpris för de olika grupperna.

I *diagram 1* finnes medelpriset m_0 för samma företag grafiskt återgivet. Diagrammet är uppritat efter fallande medelpris med företagens inköpta energi avsatt efter den horisontella axeln. Varje företag representeras sålunda av en stapel (rektangel) med basen motsvarande den inköpta energimängden och höjden motsvarande medelpriset. Höjddlinjerna äro i detta och följande diagram utritade endast för vissa större, däri namngivna företag. Stadsföretagens staplar äro streckade. Av diagrammet framgår, att stadsföretagen ligga till höger med relativt låga medelpriser, ävensom att de av städerna inköpta energimängderna äro stora.

Tabell 1. Medelpris (m_0) vid inköp av råkraft för totalinköpande företag

Detaljdistributörernas företagsform	Antal företag	Inköpt energi per företag (1000 kWh)			Medelpris m_0 (öre/kWh)		
		max.	min.	medel	max.	min.	medel
Kommun	3	45 343	2 015	18 270	3·8	2·8	2·9
Aktiebolag	7	890	9	342	9·6	5·2	5·6
Ekonomisk förening	65	1 439	3	382	22·0	4·2	5·7
Enskild person.....	2	237	45	141	6·7	4·9	5·2
Stadsföretag.....	2	45 343	7 453	26 398	3·5	2·8	2·9
Landsbygdsföretag.....	75	2 015	3	394	22·0	3·8	5·5
Länet	77	45 343	3	1 069	22·0	2·8	3·8

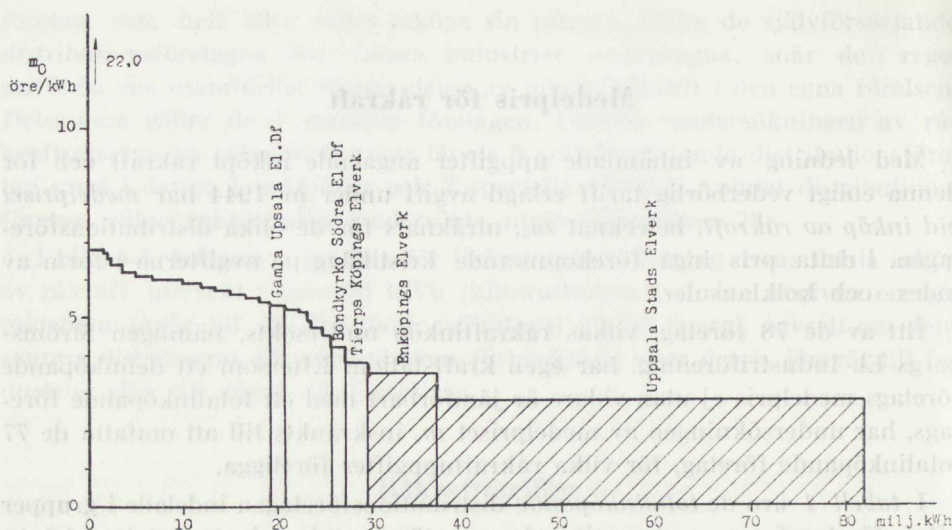


Diagram 1. Medelpris (m_0) för råkraft, avseende totalinköpande företag.
(Stadsföretagens staplar äro streckade.)

Den föregående undersökningen av medelpriset m_0 hänför sig till distributionsföretagens inköp. I tabell 2 har samma undersökningsmaterial sammanställts i syfte att erhålla en bild av det medelpris, som råkraftleverantörerna betinga sig vid försäljning av råkraft. Leverantörerna äro sammanförda gruppvis efter företagsform. För varje grupp är angivet antalet totalinköpande distributionsföretag, som äro kunder hos någon leverantör i gruppen, den energimängd, som försäljes till största och minsta kunden och i genomsnitt till varje kund, samt högsta och lägsta tillämpade medelpris ävensom leverantörgruppens genomsnittliga medelpris för all till distributionsföretagen försäld energi.

Älvkarleby Krv levererar råkraft direkt till 69 totalinköpande företag,

Tabell 2. Medelpris (m_0) vid försäljning av råkraft till totalinköpande företag

Råkraftleverantörer		Antal inköpande företag		Försäld energi per inköpande företag (1000 kWh)			Medelpris m_0 per inköpande företag (öre/kWh)		
Antal	Företagsform	städer	landsbygd	max.	min.	medel	max.	min.	medel
1	Staten.....	2	—	45 343	7 453	26 398	3·5	2·8	2·9
		—	67	2 015	33	438	8·8	3·8	5·5
2	Kommun	—	3	108	28	72	13·1	5·5	7·0
3	Aktiebolag	—	4	81	3	24	22·0	7·5	8·4
1	Ekonomisk förening.....	—	1	107	107	107	5·3	5·3	5·3
7	Länet	77		45 343	3	1 069	22·0	2·8	3·8

därav 2 städer. Totalt levererar Älvkarleby Krv 81,9 milj. kWh motsvarande 99,5 % av all råkraft, som försäljes till distributörer i Uppsala län. Kraftverkets medelpris för den försålda kraften är 3,8 öre/kWh (till stadsföretag 2,9 öre/kWh och till landsbygdsföretag 5,5 öre/kWh). Högsta medelpriset, 8,4 öre/kWh, gäller aktiebolagens leveranser, vilka genomsnittligt äro små.

I diagram 2, uppritat på samma sätt som diagram 1, beteckna de streckade linjerna läget av de företag, som icke erhålla sin råkraft direkt från Älvkarleby Krv.

Det delinköpande företaget, Strömsbergs El. Industriförening, erhåller från Älvkarleby Krv 208 000 kWh för ett medelpris av 9,9 öre/kWh.

Den i bilaga 1, kolumn 3, redovisade råkraften utgör sammanlagt för länet omkring 82,5 milj. kWh med ett genomsnittspris av 3,9 öre/kWh. Av nämnda råkraft faller på stadsföretagen 52,8 milj. kWh med ett medelpris av 2,9 öre/kWh och på landsbygdsföretagen 29,7 milj. kWh med ett medelpris av 5,6 öre/kWh. Leveranserna till stadsföretagen avse stora kraftbelopp och medelpriset är också lägst beträffande dem.

Företag med höga medelpriser för inköpt råkraft

I Uppsala län finnas endast tre företag, vars medelpris för inköpt råkraft överstiger 10 öre/kWh, nämligen Marmabys El.Df (numera övertagen av AB Mehedeby Elverk), Skämsta-Vallby-Fäcklinge El.Df och Tensmyra Bf. Såsom av sammanställningen i tabell 3 framgår inköpa dessa företag mycket små energimängder. Tensmyra Bf inköper kraften vid lågspänning och be-

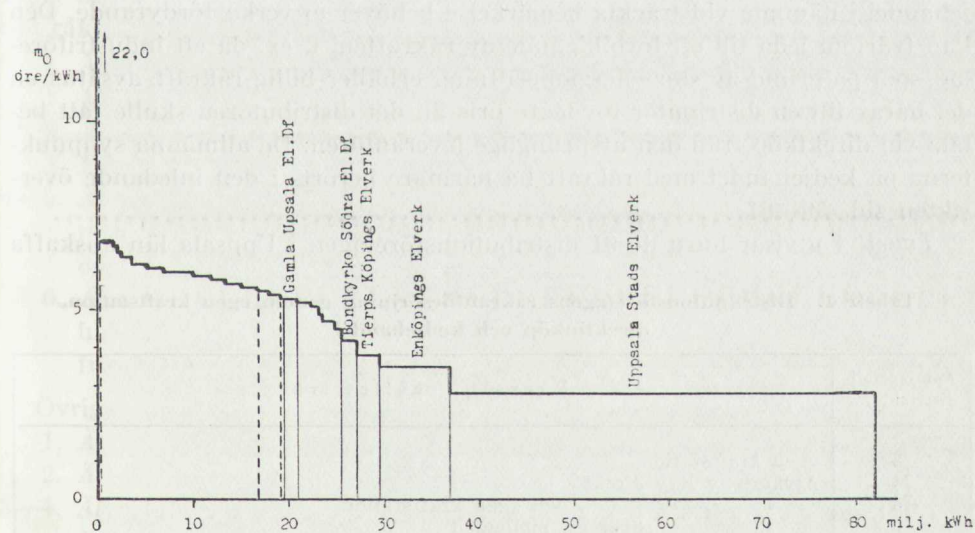


Diagram 2. Medelpris (m_0) för råkraft, avseende totalinköpande företag.
(De företag, som icke köpa råkraft direkt från Älvkarleby Krv, ha markerats med streckade linjer.)

Tabell 3. Företag med höga medelpriser för inköpt råkraft

Inköpande distributionsföretag	Medel- pris <i>m</i> ₀ (öre/ kWh)	Inköpt energi (1000 kWh)	Leverans- spänning (volt)	Ut- nyttj- nings- tid (tim.)	Råkraftleverantör
Marmabys El.Df	22·0	3	3 000	·	AB Mehedeby Elverk
Skämsta-Vallby-Fäcklinge El.Df.....	13·1	28	3 000	·	Tierps Köpings Elverk
Tensmyra Bf	10·3	4	220	·	Lanforsens KrAB
Medeltal för länet	3·9	1 058	—	—	

höver sålunda ej svara för transformatorförlusterna. Råkraftpriset blir där-
för högre än om — såsom är regel vid råkraftleveranser — uppmätning skett
vid högspänning.

Kedjehandel med råkraft

Det är ej ovanligt, att en råkraftleverantör själv i större eller mindre grad
täckar sitt behov av råkraft genom inköp och att råkraften sålunda blir före-
mål för kedjehandel. Med *kedjehandel* i vidsträcktaste bemärkelse avses här
alla sådana fall, då försäljning av råkraft ej sker direkt från den ursprunglige
råkraftleverantören till ett distributionsföretag. Såsom *ursprunglig råkraft-
leverantör* betraktas därvid varje företag, som antingen erhåller all sin energi
från egen kraftkälla eller något av de till stamlinjenätet anknutna stor-
kraftföretagen (Älvkarleby Krv, Krångede AB och Lanforsens KrAB). Ked-
jehandel i nämnda vidsträckta bemärkelse behöver ej verka fördyrande. Den
kan tvärtom leda till ett förbilligande av råkraften, t. ex. då ett industriföre-
tag, som på grund av stor energiomsättning erhåller billig råkraft, avsätter en
del härav till en distributör för lägre pris än det distributören skulle fått be-
tala vid direktköp från den ursprunglige leverantören. De allmänna synpunk-
terna på kedjehandel med råkraft ha närmare berörts i den inledande över-
sikten sid. 59—61.

Tabell 4 utvisar huru de 91 distributionsföretagen i Uppsala län anskaffa

Tabell 4. Distributionsföretagens råkraftförsörjning genom egen kraftstation,
direktinköp och kedjehandel

Antal detalj- distributörer	Råkraft erhålles från
3	egen kraftstation
74	Älvkarleby Krv direkt
3	» » » och egen kraftstation
9	» » över ett mellanled
1	Krångede AB över ett mellanled
1	Lanforsens KrAB direkt
91	

sin råkraft. Bland de tre företag, som erhålla råkraft enbart från egen kraftstation, ingå Lanforsens KrAB och Stora Kopparbergs Bergslags AB i deras egenskap av detaljdistributörer.

Såsom av tabell 4 framgår äger kedjehandel i vidsträckt bemärkelse rum i 10 fall, och i samtliga dessa förekommer endast ett mellanled.

Kedjehandelsfallen ha skärskådats ur den synpunkten, att inköpspriset för sista företaget i kedjan jämförts med det pris, som företaget skulle fått erlägga, om det i stället köpt sin kraft direkt från den ursprunglige råkraftleverantören. Sistnämnda pris har beräknats med ledning av gällande medelpriser för sådana direktköpande företag, som köpa närmast motsvarande energimängder från samma ursprunglige råkraftleverantör. Denna metod möjliggör givetvis ej ett exakt bedömande av i vilken utsträckning kedjehandeln som sådan verkat fördyrande, enär ofta stora variationer finnas även inom de direktköpande företagens medelpriser.

En noggrann undersökning huruvida kedjehandeln verkat prisuppdrivande eller ej förutsätter en ingående teknisk-ekonomisk utredning för varje särskilt fall, vilken givetvis icke kunnat ske genom elkraftutredningens försorg. Det har emellertid ansetts önskvärt att ha tillgång till en förteckning över alla förekommande fall av kedjehandel för att underlätta senare eventuella undersökningar. I anslutning till nedanstående uppräknings göras även vissa kommentarer, baserade på den ovan angivna schematiska undersökningsmetoden. Det är icke uteslutet, att en noggrann undersökning senare kan komma att i vissa fall erfordra justering av de lämnade omdömena.

Av följande sex kedjehandelsfall, som här lämnas utanför varje bedömning, berör tre (nr 1—3) industrier eller andra företag, för vilka uppgifter om råkraftpriset saknas, och tre (nr 4—6) äro numera avvecklade.

1. *Älvkarleby Krv — Bondkyrko Södra El.Df — Spårvägs AB Upsala-Mälaren.*
2. *Älvkarleby Krv — Fagersta Bruks AB — AB Dannemora Gruvor.*
3. *Krångede AB — Korsnäs Sågverks AB — Karlholms AB.*
- 4—5. *Älvkarleby Krv — AB Mehedeby Elverk — 2 företag: Grimsarbo El.AB och Marmabys El.Df.* De båda föreningarnas distribution är numera övertagen av AB Mehedeby Elverk.
6. *Älvkarleby Krv — Öster Lövsta El.AB — Hållnäs El.Df.* Hållnäs El.Df har numera uppgått i Hållnäs Nya El.Df, som erhåller kraft direkt från Älvkarleby Krv.

Övriga fall av kedjehandel äro:

1. *Älvkarleby Krv — Enköpings Elverk — Åkerby Skälby El.Df.*
2. *Älvkarleby Krv — Frösåkers El.Df — Gimo Egnahemsförening.*
- 3—4. *Älvkarleby Krv — Tierps Köpings Elverk — 2 företag: Skämsta-Vallby-Fäcklinge El.Df och Tolfta El.Af.*

För sista ledet i sistnämnda fyra fall av kedjehandel tillämpas vattenfallsstyrelsens normala tariffer eller tariffer av samma typ, men med andra

avgifter. Priserna ligga ej i något fall över vad som kan anses normalt vid direkt försäljning av råkraft.

Vid en jämförelse med tabell 3 framgår, att två av ovannämnda kedje-handelsfall beröra distributionsföretag, vilkas medelpriser för inköpt råkraft överstiga 10 öre/kWh. I det ena fallet (berörande Marmabys El.Df) är kedje-handeln numera avvecklad. Av det förut sagda framgår, att det höga priset i det andra fallet (nr 3 ovan) ej kan anses bero på kedjehandeln såsom sådan. Den råkraft, som inköpes i ovannämnda fem undersökta fall utgör för övrigt en obetydlig del (0,5 %) av all den i bilaga 1 redovisade råkraften.

Distributionsföretagens kraftavsättning

Undersökningsmaterialets omfattning

Det stora flertalet distributionsföretag täcker helt eller delvis sitt behov av råkraft genom inköp. Från leveranspunkten — vanligen en transformators hög- eller lågspänningssida, där kraften uppmätes — vidarebefordras kraften över ett distributionsföretaget tillhörigt ortsnät till allmänheten. En del distributionsföretag förse dessutom särskilda storförbrukare, företrädesvis industrier, med elektrisk kraft. Denna avsättning avser vanligen högspänd kraft enligt särskilda tariffer och är ej medräknad i följande framställning, som endast omfattar företagens leveranser av energi för borgerliga behov (belysning samt kraft för hushåll, jordbruk, hantverk och småindustri).

I bilaga 1 angives enligt föreliggande uppgifter från distributionsföretagen i länet dels den under år 1944 för borgerliga behov försålda energimängden i tusental kWh (kolumn 6), varmed avses den energi, som uppmäts vid förbrukarnas mätare, dels medelförbrukningen per enhet, dvs. den specifika energiförbrukningen (kolumn 7), dels ock medelpriserna m_1 och m_2 (kolumnerna 8 och 9).

För 4 av de 91 distributionsföretagen i länet saknas i bilaga 1 uppgifter om energiomsättning, specifik energiförbrukning och medelpriser. Dessa företag tillämpa ackordstariffer, varvid energiförbrukningen icke mätes. Följande redogörelse omfattar i vad den avser energiomsättning, specifik energiförbrukning och medelpriser sålunda endast 87 företag.

Distributionsföretagens storlek

Länets 91 distributionsföretag äro av mycket skiftande storlek beträffande såväl distributionsområdenas omfattning som antal konsumenter och årligen försåld energimängd. I bilaga 1, kolumn 5, anges för varje företag antalet förbrukare, vilket motsvarar antalet hushåll i vidsträckt mening, sålunda inberäknat hantverkslokaler, butiker och samlingslokaler o. d. Det i bilagan angivna sammanlagda antalet förbrukare, 44 699, kan redan på grund härav

ej direkt jämföras med den officiella statistikens uppgifter om antalet förefintliga personhushåll i Uppsala län (38 482 st. enligt folkräkningen den 31 december 1930). Ibland sträcka sig dessutom distributionsområdena på båda sidor om länsgränsen och som ovan nämnts har någon uppdelning av företagens verksamhet i sådana fall som regel ej skett.

Tabell 5 innehåller vissa uppgifter till belysande av distributionsföretagens storlek. Företagen äro däri sammanförda i grupper efter företagsform samt i stads- och landsbygdsföretag. För varje grupp upptagas värdena för det största och det minsta företaget samt medeltalet för alla företag inom gruppen. Antalet kommuner, inom vilka distributionen bedrives, kan emellertid icke sägas utgöra ett fullgott uttryck för omfattningen av de olika företagens verksamhet, eftersom kommunerna äro av mycket skiftande storlek och distributionen kan avse större eller mindre delar av en kommun. För Fagersta Bruks AB, Korsnäs Sågverks AB och Stora Kopparbergs Bergslags AB redovisas som tidigare nämnts endast företagens distribution i Uppsala län. För de speciella företagen har antalet kommuner ej fullständigt angivits i tabellen, enär uppgift härom saknas för ett av dem, nämligen Statens Järnvägar. Det gäller emellertid här huvudsakligen distribution till tjänstemän bosatta utefter järnvägen. Uppgifterna angående försäld energi avse som ovan nämnts endast 87 företag.

De flesta företagens distributionsområden sträcka sig icke över flera än en eller två kommuner. Av samtliga företag ha 41 st. (45 %) distribution inom endast en kommun och blott 2 st. (2 %) ha distribution i mer än fem kommuner.

Av samtliga förbrukare i länet erhålla 48 % elkraft från kommunala företag, 37 % från ekonomiska föreningar, 9 % från industrier, 5 % från aktiebolag och omkring 1 % från enskilda personer tillhöriga företag och speciella företag. Av hela den detaljdistribuerade energien belöper på kommunala

Tabell 5. Detaljdistributörernas distributionsområden, konsumentantal och energiavsättning

Företagsform	Antal företag	Distribuerar till nedanstående antal						Försäld energi (1000 kWh)		
		kommuner			förbrukare			max.	min.	medel
		max.	min.	medel	max.	min.	medel			
Kommun	3	2	1	1·3	17 915	823	7 214	13 755	1 231	5 715
Aktiebolag	8	2	1	1·3	900	12	307	435	3	158
Ekonomisk förening	66	8	1	2·5	1 118	14	248	1 079	2	251
Industri	8	5	1	1·9	2 308	9	478	1 133	38	321
Enskild person	3	1	1	1·0	103	8	44	19	3	11
Speciell	3	.	1	.	177	17	100	114	31	62
Stadsföretag.....	2	1	1	1·0	17 915	2 905	10 410	13 755	2 159	7 957
Landsbygdsföretag..	89	8	1	2·2	2 308	8	265	1 231	2	245
Länet	91	8	1	2·2	17 915	8	486	13 755	2	423

företag 47 0/0, ekonomiska föreningar 45 0/0, industrier 4 0/0, aktiebolag 3 0/0 samt övriga slag av företag 1 0/0.

De största företagen i länet äro, om hänsyn tages endast till distributionskommunernas antal, Vänge-Ålands El.Df med 8 och Härnevi El.Df med 6 kommuner. Det största antalet förbrukare, 17 915, uppvisar Uppsala Stads Elverk. Därefter följa Enköpings Elverk med 2 905, Stora Kopparbergs Bergslags AB med 2 308 samt Bondkyrko Södra El.Df med 1 118 förbrukare. Även med hänsyn till energiavsättningen äro de bägge stadsföretagen i Uppsala och Enköping de största företagen i länet (resp. omkring 13,8 och 2,2 milj. kWh). Därefter följa Tierps Köpings Elverk (1,2 milj. kWh), Stora Kopparbergs Bergslags AB (1,1 milj. kWh) och Gamla Uppsala El.Df (1,1 milj. kWh).

En del av distributionsföretagen i länet äro mycket små. Sålunda tillgodose 7 företag, motsvarande 8 0/0 av samtliga företag i länet, ett lägre antal än 20 konsumenter. Av dessa småföretag äro 2 ekonomiska föreningar, 2 industrier, 1 aktiebolag, 1 i enskild persons ägo och 1 speciellt. Av de 87 företag, för vilka uppgifter om energiavsättningen föreligga ha 5 en avsättning understigande 5 000 kWh, nämligen 3 ekonomiska föreningar, 1 aktiebolag och 1 företag, som tillhör enskild person.

Tariffer

I den inledande översikten, kap. III, har en närmare beskrivning lämnats över förekommande typer av tariffer, dessas benämning, klassificering och beteckning med typnummer, vilket ger upplysning om av vilka beståndsdelar (fast avgift, effektagift och energiavgift) vederbörande tariff är uppbyggd. I bilaga 1, kolumn 10, har för varje distributionsföretag angivits dess tariffuppsättning genom uppräknings av typnumren på de tariffer, företaget tillämpar. Om ett företag har ett flertal tariffer, som tillhöra samma typ men äro avsedda för olika ändamål (belysning, motordrift, matlagning etc.) eller olika användningsområden (bostäder, butiker, samlingslokaler etc.), sammanföras dessa i kolumn 10 under ett gemensamt typnummer. Betydelsen av de olika typnumren kan enklast utläsas med hjälp av den förklaring till tariffernas sifferbeteckning, som intagits såsom bilaga 3 till den inledande översikten.

De 91 distributionsföretagen i Uppsala län tillämpa sammanlagt 224 tariffer, dvs. i genomsnitt 2 per företag. Vid 31 företag förekommer endast en tariff. Det största antalet uppvisar Stora Kopparbergs Bergslags AB med 22 tariffer (numera ersatta av standardtariffer). De kommunala företagen och industrierna ha i genomsnitt betydligt flera tariffer per företag än övriga företagsformer.

Av större intresse än det antal tariffer, varje företag uppvisar, är den eller de av företaget tillämpade tariffernas uppbyggnad. Denna åskådliggöres som ovan nämnts genom en sammanställning av tre siffror, tariffens typnummer. Av *tabell 6* framgår i vilken omfattning tariffer av olika typer tillämpas inom de skilda grupperna av distributionsföretag i länet. Tariffernas typnummer

Tabell 6. Antal tariffer av olika typer hos skilda företagsgrupper

Tariff typ (med typnummer)	Antal tariffer som tillämpas inom företagsgrupperna								Summa	Energi- omsätt- ning %
	staten	kom- mun	AB	ekon. före- ning	under- hålls- fören.	in- dustri	enskild	speciell		
Enkel energitariff (001, 101).....	—	3	4	21	—	15	2	2	47	2
Enkel blocktariff (002, 102).....	—	3	—	1	—	—	1	—	5	9
Polygontariff (003, 103) och utnyttjningsta- riff (004, 104).....	—	3	—	—	—	2	—	—	5	6
Tidspärrtariff (005, 105)	—	2	—	—	—	3	—	—	5	0
Säsongs- (006, 106) Tidgränstariff	—	1	2	1	—	—	—	—	4	0
(007, 107).....	—	2	—	—	—	—	—	—	2	0
Stegrabattariff (008, 108).....	—	—	—	—	—	1	—	—	1	0
Effekttariff (01., 11.)..	—	5	—	1	—	—	—	—	6	9
Effektgränstariff (04., 14.).....	—	1	—	2	—	1	—	—	4	0
Grundavgiftstariff (2...3...4...5...6...)	—	4	7	80	—	11	1	5	108	73
Ackordstariff (...0)....	—	1	2	25	—	8	1	—	37	1
Summa tariffer	—	25	15	131	—	41	5	7	224	100
Antal företag.....	—	3	8	66	—	8	3	3	91	—
Antal tariffer i genom- snitt per företag ..	—	8	2	2	—	5	2	2	2	—

ha angivits inom parentes. En punkt i ett typnummer utmärker att denna kan ersättas med vilken siffra som helst (utom 0 såsom tredje siffra) utan att typen ändras.

Grundavgiftstariffer äro vanligast. Av det totala antalet tariffer äro 48 % grundavgiftstariffer, och den energiuttagning som sker enligt dem utgör 73 % av hela energiomsättningen. Även de enkla energitarifferna äro många — 21 % av hela antalet — men uttagningen enligt dessa tariffer är relativt obetydlig (2 %). Övriga tariff typer förekomma som av tabell 6 framgår i mindre utsträckning. Omsättningen enligt de 37 ackordstarifferna har uppskattningsvis angivits till 1 %.

Som ovan antytts förekommer, att skilda tariffer — om än av samma typ — tillämpas alltefter det ändamål, vartill energien användes. Enligt distributörernas uppgifter äro av de 224 tarifferna i länet 30 avsedda för energi till belysning och småapparater, 10 till motorer och ej ackumulerande värmeapparater, 2 till matlagning, 33 till ackumulerande värmeapparater, 4 till såväl belysning som motorer, 2 till såväl motorer som elspisar samt 1 till speciellt användningsändamål.

Flertalet — 142 — tariffer, därav 102 grundavgifts- och 17 enkla energitariffer, äro icke ändamålsbestämda. Av de enkla energitarifferna i övrigt

äro 16 betecknade som belysningstariffer. Av de 37 ackordstarifferna äro 9 avsedda för enbart belysning och 24 för ackumulerande värmeapparater.

Sedan elkraftutredningen i januari 1947 framlagt betänkande med förslag till standardtariffer för detaljdistributionen av elektrisk kraft (SOU 1947: 4) kan förväntas, att för vanlig detaljdistribution till hushåll, jordbruk, hantverk och småindustri den i betänkandet föreslagna normaltariffen skall komma till allt allmännare användning. Normaltariffen utgöres av en grundavgiftstariff, sammansatt — förutom av en engångsavgift — av tre årligen återkommande avgifter, nämligen en abonnentavgift per mätpunkt utgörande 5 kr. vid enfas- och 10 kr. vid trefasanslutning, en grundavgift per normaltariffenhet (Nte) och en energiavgift av 6 öre per kWh. En undersökning i slutet av år 1947 har givit vid handen, att ett mindre antal företag i Uppsala län då infört normaltariffen och att flertalet tillämpade tariffer med utformning och prisläge liknande normaltariffens. En övergång till normaltariffen torde med hänsyn härtill i allmänhet icke möta några svårigheter. Stora Kopparbergs Bergslags AB har från och med år 1948 infört standardtariffer i sin detaljdistribution, vilka i huvudsak överensstämja med de av elkraftutredningen föreslagna. Energiavgiften utgår emellertid endast med 5 öre per kWh. Grundavgiften har satts till 6 kr. per Nte.

Specifik energiförbrukning

Att en bygd blivit elektrifierad innebär, att den har tillgång till elektrisk kraft. I vilken omfattning denna tillgång verkligen utnyttjas får man kännedom om genom att fastställa *den specifika energiförbrukningen*, dvs. den för bygden genomsnittliga energiuttagningen under ett år hos varje konsument eller hushåll. Då hushållen kunna vara av mycket skiftande storlek har för utredningens ändamål införts begreppet *förbrukningsenhet* (F) såsom en för hela landet gemensam måttenhet för gradering av konsumenthushållen efter deras storlek, dvs. deras elektrifieringsbehov. Den enskilde förbrukaren anses representera det antal förbrukningsenheter, som motsvarar summan av antalet rum och antalet hektar odlad jord med ett tillägg till summan av 2 enheter. Den specifika energiförbrukningen inom ett företags distributionsområde anges i bilaga 1, kolumn 7, såsom den genomsnittliga energiuttagningen under ett år per förbrukningsenhet (kWh/F) inom området. Antalet förbrukningsenheter inom ett distributionsområde har kunnat uppskattas med ledning av den officiella statistikens uppgifter om rumsantal och åkerareal.¹

Uppgifterna i kolumn 7 utgöra ett uttryck för i vilken grad den elektriska kraften utnyttjas inom resp. distributionsområden. I största allmänhet kan man säga, att en specifik energiuttagning, som håller sig under 30 à 35 kWh/F ger en antydning om, att området ifråga huvudsakligen endast är belysnings-elektrifierat. En dubbelt så stor medelförbrukning, 60 à 70 kWh/F, gör det

¹ Begreppet förbrukningsenhet förklaras närmare i den inledande översikten sid. 64.

troligt, att elkraften inom området även användes för motordrift och en specifik energiförbrukning av över 100 kWh/F antyder en ännu mera vidgad användning av den elektriska energien. Inom områden, där elkraften fått en mycket omfattande användning, t. ex. till såväl belysning och motorer som matlagning och bostadsuppvärmning, kan den specifika energiförbrukningen stiga till 1 000 kWh/F och däröver. Elkraftutredningen har, såsom i den inledande översikten (sid. 66) framhållits, utgått ifrån att en specifik energiförbrukning av 65 kWh/F motsvarade vad som kunde anses vara en rimlig elektrifieringsnivå på landsbygden.

I diagram 3 är den genomsnittliga energiförbrukningen per förbrukningsenhet inom de olika distributionsområdena grafiskt återgiven. Företagens storlek har utmärkts genom att antalet förbrukningsenheter avsatts efter den horisontella axeln. Stadsföretagens staplar ha markerats genom streckning. Med ledning av uppgifterna i bilaga 1, kolumn 7, kan ett godtyckligt

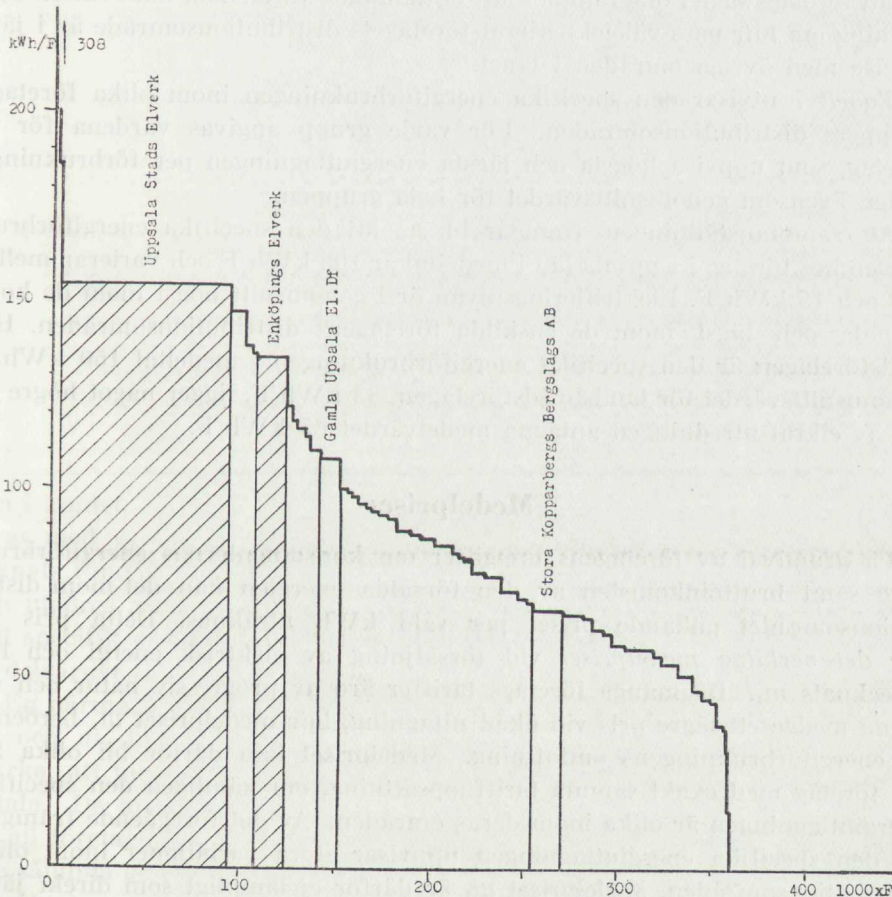


Diagram 3. Specifik energiförbrukning (kWh/F) hos distributionsföretagen.
(Stadsföretagens staplar äro streckade.)

**Tabell 7. Specifik energiförbrukning inom olika grupper
av företag**

Företagsform	Specifik energiförbrukning (kWh/F)		
	max.	min.	medel
Kommun	154	135	150
Aktiebolag	308	17	66
Ekonomisk förening	200	19	84
Industri	77	31	64
Enskild person	27	15	16
Speciell	207	59	110
Stadsföretag	154	135	150
Landsbygdsföretag	308	15	83
Länet	308	15	103

utvalt företags läge i diagrammet lätt bestämmas, varigenom man får en uppfattning om hur pass välelektrifierat företagets distributionsområde är i jämförelse med övriga områden i länet.

Tabell 7 utvisar den specifika energiförbrukningen inom olika företagsgruppers distributionsområden. För varje grupp angivas värdena för de företag, som uppvisa högsta och lägsta energiuttagningen per förbrukningsenhet, ävensom genomsnittsvärdet för hela gruppen.

Av sammanställningen framgår bl. a., att den specifika energiförbrukningen hos företag i Uppsala län i medeltal är 103 kWh/F och varierar mellan 308 och 15 kWh/F. Elektrifieringsnivån är i genomsnitt högst inom de kommunala och lägst inom de enskilda företagens distributionsområden. Hos stadsföretagen är den specifika energiförbrukningen i medeltal 150 kWh/F. Genomsnittsvärdet för landsbygdsföretagen, 83 kWh/F, ligger något högre än det av elkraftutredningen antagna medelvärdet 65 kWh/F.

Medelpriser

På grundval av företagens uppgifter om konsumenternas energiförbrukning samt bruttoinkomsten av den försålda energien kan det inom distributionsområdet gällande priset per såld kWh uträknas. Detta pris utgör *det verkliga medelpriset* vid försäljning av elektrisk energi och har betecknats m_1 . Då många företags tariffer äro av progressiv natur och sålunda medge ett lägre pris vid ökad uttagning, blir medelpriset m_1 beroende av energiförbrukningens omfattning. Medelpriset kan därför bli olika för två företag med exakt samma tariffuppsättning, om nämligen den specifika energiuttagningen är olika inom deras områden. Av det föregående framgår, att den specifika energiuttagningen uppvisar stora variationer inom olika distributionsområden. Medelpriset m_1 är därför ej lämpligt som direkt jämförelsepris.

Därest elkraften utnyttjades i lika hög grad inom alla distributionsområ-

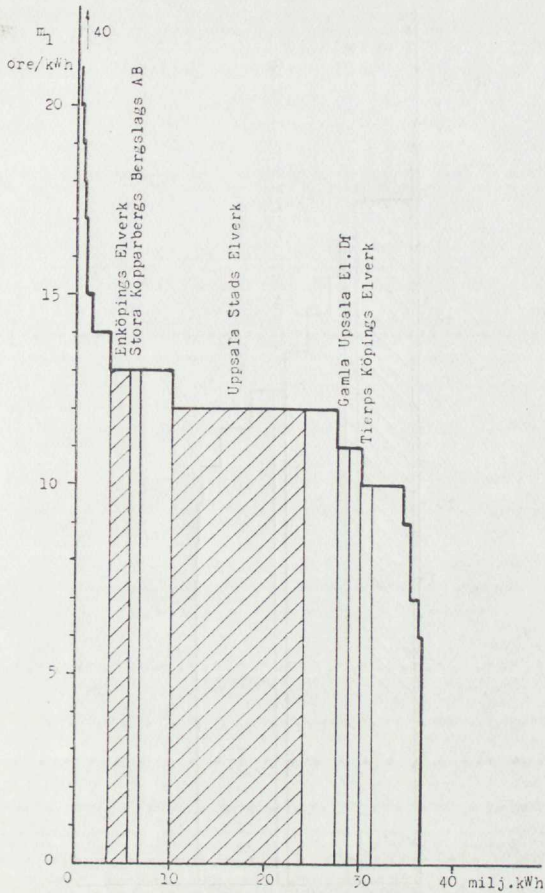


Diagram 4. Verkligt medelpris (m_1) för detaljdistribuerad kraft.
(Stadsföretagens staplar äro streckade.)

den i landet, skulle de olika distributörernas medelpriser kunna direkt jämföras med varandra. Ett på denna förutsättning grundat medelpris har uträknats för varje företag. Detta är avsett som *jämförelsepris* (betecknat m_2) och utgöres av det pris, som gällande tariffer skulle medföra vid en förutsatt specifik energiförbrukning av i genomsnitt 65 kWh/F, dvs. det antagna medelvärde för landsbygden.

En närmare redogörelse för principerna för beräkningen av medelpriserna m_1 och m_2 har lämnats i den inledande översikten, kap. VII. Det är att märka, att medelpriserna icke avse att utvisa, vad en enstaka abonnent får betala. De ange helt enkelt distributionsföretagets medelinkomst per kWh av all företagets distribution för borgerliga behov. Medelvärdena m_1 och m_2 äro sålunda genomsnittspriser, som gälla för distributionsområdet som helhet betraktat.

Medelpriserna m_1 och m_2 ha angivits för varje företag i bilaga 1, kolumnerna 8 och 9.

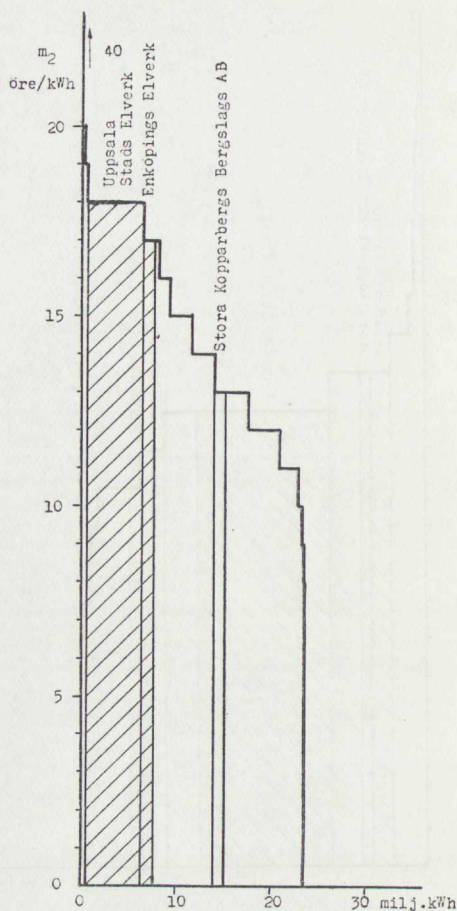


Diagram 5. Jämförelsepris (m_2), utgörande beräknat medelpris för detaljdistribuerad kraft vid en specifik energiförbrukning av 65 kWh/F.

Vid en jämförelse mellan ett visst företags verkliga medelpris (m_1) och beräknade medelpris (m_2) kunna följande allmänna synpunkter framhållas. Om ett företag tillämpar en enda tariff, som är av icke progressiv natur, och energipriset sålunda är detsamma oavsett energiuttagningens omfattning, bli m_1 och m_2 lika stora. Tillämpar företaget flera icke progressiva tariffer, om än av samma typ¹, exempelvis enkla energitariffer med olika pris för belysning och motordrift, kan det inträffa, att m_1 och m_2 bli olika. Detta beror på att förbrukningens fördelning på nämnda ändamål vid en elektrifieringsnivå av 65 kWh/F, som lagts till grund för beräkningen av m_2 , i vissa fall kan avvika från den nu rådande, på vilken beräkningen av m_1 grundar sig. Klart är vidare, att m_1 och m_2 bli lika stora, om den gällande specifika energiförbrukningen inom företagets distributionsområde är just den för m_2 beräknade, nämligen 65 kWh/F. Med nyss nämnda undantag gäller regeln, att om för ett visst företag medelpriserna m_1 och m_2 äro olika, så utvisar detta, att företaget tillämpar åtminstone någon tariff av progressiv natur. Storleken av skillnaden mellan m_1 och m_2 påverkas sålunda av två olika omständigheter, nämligen dels den specifika energiförbrukningen, dels gällande tariffers progressivitet. Ju närmare företagets specifika

¹ Om ett företag har flera tariffer av samma typ anges i bil. 1, kolumn 10, likväl endast ett typnummer (se sid. 16.)

energiförbrukning ligger jämförelsevärdet 65 kWh/F och ju mindre progressiva dess tariffer äro, desto mindre blir skillnaden mellan m_1 och m_2 . Om ett företag uppvisar särskilt låg eller också särskilt hög specifik energiförbrukning eller starkt progressiva tariffer, blir skillnaden mellan m_1 och m_2 stor.

En grafisk framställning av medelpriserna hos företagen i Uppsala län finnes återgiven i *diagram 4*, som avser det verkliga medelpriset m_1 , och *diagram 5*, som avser jämförelsepriset m_2 . Företagens storlek har utmärkts genom att energiomsättningen avsatts å den horisontella axeln.

Tabell 8 utvisar medelpriserna hos företagen uppdelade gruppvis efter organisationsform samt i stads- och landsbygdsföretag.

Det verkliga medelpriset (m_1) för hela länet är 12 öre/kWh. Högst ligger Marmabys El.Df med 40 öre/kWh och Grimsarbo El.Df med 32 öre/kWh. Båda dessa företag äro emellertid numera övertagna av AB Mehedeby Elverk. Om man bortser från Lanforsens KrAB, som har ett medelpris av 2 öre/kWh men som distribuerar enbart till anställda, uppvisas det lägsta verkliga medelpriset, 6 öre/kWh, av AB Marma Elverk och Kalmar El.Df. Av de olika företagskategorierna ligga de av enskild person drivna företagen högst med 21 öre/kWh, medan de kommunala företagen och de ekonomiska föreningarna ha det lägsta medelpriset, vilket ligger i nivå med det nyss angivna länsmedelpriset. De bägge stadsföretagens verkliga medelpriser äro i genomsnitt lika med landsbygdsföretagens.

De högsta verkliga medelpriserna i länet förekomma hos landsbygdsföretagen. Förutom de båda ovannämnda, numera upphörda företagen, finnes intet företag med ett medelpris över 25 öre/kWh. Av landsbygdsföretagen i övrigt ligga 3 i prisgruppen 20—24 öre/kWh med sammanlagt 1,1 % av energiomsättningen, 13 i prisgruppen 15—19 öre/kWh med 8,4 % av omsättningen, 60 i prisgruppen 10—14 öre/kWh med 80,4 % av omsättningen, 6 företag i prisgruppen 5—9 öre/kWh med 10,0 % av omsättningen samt ett företag med medelpriset under 5 öre/kWh och 0,1 % av den totala energiomsättningen hos samtliga landsbygdsföretag.

Ett högt m_1 -värde behöver ej ha sin grund i olämplig prispolitik från företagets sida. Även de mest ändamålsenliga tariffer kunna medföra ett högt

Tabell 8. Verkligt medelpris (m_1) och jämförelsepris (m_2) inom olika grupper av företag

Företagsform	Verkligt medelpris m_1 (öre/kWh)			Jämförelsepris m_2 (öre/kWh)		
	max.	min.	medel	max.	min.	medel
Kommun	13	10	12	18	13	17
Aktiebolag	32	2	15	19	2	15
Ekonomisk förening	40	6	12	40	9	13
Industri	20	12	13	20	10	13
Enskild person	21	18	21	16	14	14
Speciell	15	7	13	19	14	17
Stadsföretag	13	12	12	18	17	18
Landsbygdsföretag	40	2	12	40	2	13
Länet	40	2	12	40	2	15

verkligt medelpris, om nämligen elkraften inom distributionsområdet utnyttjas i mycket obetydlig omfattning (exempelvis på grund av att företagets verksamhet nyligen påbörjats). Den specifika energiförbrukningen är lägre än 40 kWh/F för samtliga de fem företag, vilkas m_1 -priser uppgå till minst 20 öre/kWh. I den mån ifrågavarande företag visa höga medelpriser även vid en specifik energiuttagning av 65 kWh/F komma de att nedan bli föremål för undersökning i samband med redogörelsen för företag med höga jämförelsepriser.

Jämförelsepriset m_2 , dvs. det beräknade genomsnittspriset vid en medelförbrukning av 65 kWh/F, är för hela länet 15 öre/kWh. Bortsett från Lanforsens KrAB, som har detaljdistribution endast till anställda, har av de skilda företagen i länet AB Marma Elverk det lägsta jämförelsepriset (8 öre/kWh). Av de efter företagsformer indelade grupperna förete de speciella och de kommunala företagen i genomsnitt det högsta m_2 -värdet (17 öre/kWh). Det lägsta jämförelsepriset i medeltal per företag (13 öre/kWh) förekommer hos de ekonomiska föreningarna och industriföretagen. Jämförelsepriset hos stadsföretagen är i genomsnitt 5 öre/kWh högre än hos landsbygdsföretagen (18 resp. 13 öre/kWh).

Topprisföretag

För att utröna alla tänkbara orsaker till förekommande höga jämförelsepriser skulle ha erfordrats en mångfald uppgifter, som icke lämpligen kunnat infordras från företagen. På grundval av föreliggande material ha emellertid de företag, vilkas jämförelsepris m_2 uppgår till 20 öre/kWh eller däröver, i det följande benämnda »topprisföretag», underkastats särskild granskning.

Topprisföretagen i Uppsala äro endast två, nämligen den numera upphörda Marmabys El.Df, vars jämförelsepris är 40 öre/kWh, samt Dannemora Gruvor, vars jämförelsepris beräknats till 20 öre/kWh. Båda företagen äro totalinköpande och i båda fallen föreligger kedjehandel (se sid. 13). För det första företaget, som hade 25 förbrukare, uppgives den inköpta energimängden till 3 000 kWh och medelpriset för råkraft blir 22,0 öre/kWh. I distributionen användes en säsongtariff med ett energipris av 25 öre/kWh på vintern och 37 öre/kWh på sommaren. För AB Dannemora Gruvor föreligga liksom vid andra företag av industrikaraktär inga uppgifter om råkraftanskaffningen. Antalet förbrukare uppgives till 325 och för detaljdistribution redovisas dels en enkel energitariff med energipriserna 25 öre/kWh för belysning och 15 öre/kWh för motorer, dels en ackordstariff. Båda topprisförtagens tariffer kunna anses vara primitiva.

Såsom redan framgått saknas beträffande 4 distributionsföretag uppgifter om energiavsättningen. I bilaga 1 återfinnas dessa företag utan uppgifter om medelpris och sålunda har ej kunnat fastställas huruvida de äro att betrakta som topprisföretag. Av ifrågavarande företag äro 3 industrier och 1 i enskild persons ägo, det sistnämnda med enbart egen kraftkälla. Ett av industriföretagen, som har 300 förbrukare, (Korsnäs Sågverks AB, Gimo Distrikt) redovisar en grundavgiftstariff med ett energipris av 9 öre/kWh på vintern och

5 öre/kWh på sommaren, men större delen av avsättningen sker enligt ackordstariff (5—10 kr. per lampa). Vid övriga tre företag, varav intet har flera än 15 förbrukare, förekomma endast ackordstariffer (4—10 kr. per lampa).

Engångsavgifter

I samband med tillkomsten av ett nytt distributionsföretag eller eljest vid anslutning av en nyttillkommen förbrukare utkräves vanligen en engångsavgift, antingen i form av en inträdesavgift för medlemskap i en distributionsförening eller i form av en särskild anslutningsavgift.

I föreliggande redogörelse har vid beräkningen av priserna på elkraft inom de olika distributionsområdena tagits hänsyn endast till de avgifter, som förbrukarna få betala enligt företagets gällande tariffer, och eventuellt utgående årliga underhållsavgifter. I och med att elektrifieringen blivit genomförd inom ett område och engångsavgifterna slutbetalats, bli också dessa avgifter de enda aktuella.

Engångsavgiftens innebörd och betydelse har utförligt behandlats i den inledande översikten, kap. VIII, vari även framhållits de omständigheter, som omöjliggjort ett eljest önskvärt hänsynstagande till dessa avgifter vid bedömmande av gällande priser på elektrisk kraft. Enär företagets uppgifter angående engångsavgifterna i många fall äro ofullständiga och osäkra, kan någon tillförlitlig redogörelse för desamma icke lämnas.

Av de 91 distributionsföretagen i Uppsala län ha 10 ej kunnat lämna några specificerade uppgifter om engångsavgifterna, 22 företag ha meddelat, att några engångsavgifter ej förekomma och 2 företag ha uppgivit, att engångsavgiften bestämmes från fall till fall.

Uppgifter om förefintliga engångsavgifter föreligga sålunda endast för 57 företag, nämligen 1 aktiebolag och 56 ekonomiska föreningar. För 15 av ifrågavarande företag gäller, att en nyttillträdande abonnent själv får bestrida alla nödiga anläggningskostnader i form av anslutnings- eller inträdesavgift. I ett fall av dessa får abonnenten dessutom erlagga en viss avgift per enhet (10 kr. per CB-enhet).

I övriga 42 fall uttages engångsavgiften med visst belopp per CB-enhet. Avgiften varierar mellan 10 och 90 kr. och utgör i genomsnitt omkring 55 kr. per CB-enhet. I 7 av dessa fall finnes bestämmelse om att engångsavgiften minst skall motsvara anläggningskostnaden. En del företag ha uppgivit vissa högre engångsavgifter för de områden, som elektrifierats under senare år.

De kommunala företagen uttaga i regel ej några engångsavgifter av nyttillträdande konsumenter. Enköpings Elverk tillämpar enligt uppgift för abonnenter utanför stadens planlagda område särskilda anslutningsvillkor, som bestämmas från fall till fall.

Engångsavgifternas belopp äro som av ovanstående översikt framgår mycket varierande hos olika företag. Detta gäller även förekommande enhetsberäkning. Det har därför ej varit möjligt att i detta sammanhang lämna en mera specificerad redogörelse för engångsavgifternas storlek hos de olika företagen i länet.

SÖDERMANLANDS LÄN

Detaljdistributörerna

I Södermanlands län finnas 116 detaljdistributörer. Förteckning över samtliga distributörers namn och adress finnes i bilaga 2, som även innehåller vissa uppgifter om distributionsföretagens inköp och försäljning av energi m. m. I förteckningen äro i bokstavsordning medtagna alla företag, som ha sina administrationsorter i Södermanlands län, och uppgifterna avse företagens hela verksamhet, även om denna delvis skulle sträcka sig utanför länet. Vissa företag, som bedriva detaljdistribution inom flera län, ha medtagits, ehuru administrationsorten är belägen utanför länet. Dessa företag äro Statens Järnvägar, två av Statens Vattenfallsverks förvaltningar, nämligen Motala Krv och Älvkarleby Krv, samt Stora Långviks Gruf AB. I bilaga 2 redovisas dock blott den del av dessa företags verksamhet, som avser distributionen i Södermanlands län.

Förteckningen upptar endast företag, som försälja elektrisk kraft för direkt detaljkonsumtion, dvs. allmänhetens förbrukning för s. k. borgerliga behov, innefattande belysning samt kraft för hushåll, jordbruk, hantverk och småindustri. Uteslutna äro sålunda bl. a. dels företag, som endast leverera råkraft, dvs. vanligen högspänd kraft till en eller flera distributörer, dels företag, som endast leverera industriell kraft. Vidare ha uteslutits sådana detaljdistributörer, som tillgodose lägre antal än tre förbrukare eller som endast tillhandahålla frikraft till anställda.

Av de 116 detaljdistributionsföretagen i länet redovisas 3 såsom stalliga (av Statens Vattenfallsverk övertagna distributionsföreningar), 9 kommunala, 5 aktiebolag, 68 ekonomiska föreningar, 16 industrier, 10 enskilda personer och 5 speciella företag. För de olika företagsformerna har närmare redogjorts i den inledande översikten, kap. V.

I en av länets 7 städer angives aktiebolag som distributör, nämligen i Katrineholm. Detta företag räknas i det följande jämte de kommunala elverken i övriga 6 städer till stadsföretagen. Återstående 3 kommunala företag, som ingå bland de 109 landsbygdsföretagen, finnas i köpingen Malmköping och municipalsamhällena Flen (numera stad) och Sparreholm.

Distributionsföretagens kraftanskaffning

Självförsörjande och råkraftinköpande företag

Av detaljdistributörerna i Södermanlands län äro 10 helt självförsörjande, vilket innebär, att vederbörande företag erhåller all energi från egen kraftkälla. Hit räknas i första hand Älvkarleby Krv och Motala Krv, oavsett att dessa storkraftföretag erhålla krafttillskott från stamlinjenätet. Det stora flertalet eller 91 distributionsföretag äro »totalinköpande», dvs. de producera icke själva någon kraft utan inköpa hela sitt behov av råkraft från någon råkraftleverantör. Slutligen förekomma sådana företag, som dels själva producera kraft vid egen kraftstation, dels inköpa kraft i större eller mindre omfattning, »delinköpande» företag. I Södermanlands län finnas 15 dylika företag.

Råkraftleverantörer

Som råkraftleverantörer kunna uppträda icke blott statliga och kommunala företag, aktiebolag och industrier, utan även ekonomiska föreningar och enskilda personer. Råkraftleverantörerna företräda med andra ord samma typer av företag som distributörerna.

De största råkraftleverantörerna i Södermanlands län äro Älvkarleby Krv och Motala Krv. Flertalet (105) distributörer erhåller kraft antingen direkt från endera av dessa leverantörer eller från något företag, som återförsäljer kraft från Motala Krv.

I bilaga 2, kolumn 2, är för varje distributionsföretag angivet, varifrån företaget hämtar sin råkraft. Samtliga 11 råkraftleverantörer utom en — Eskilstuna Jernmanufaktur AB — äro tillika detaljdistributörer inom länet och återfinnas såsom sådana i kolumn 1. För Eskilstuna Jernmanufaktur AB är i bilagan särskilt anmärkt, huru företaget anskaffar kraft. Ur bilagan kan man sålunda härleda varje distributionsföretags råkraftinköp till den ursprunglige råkraftleverantören.

Undersökningsmaterialets omfattning

I den mån ett distributionsföretag erhåller sin råkraft från egen kraftkälla ha några undersökningar om företagets råkraftkostnader ej skett. Den följande redogörelsen angående kraftanskaffningen avser endast sådana företag, som helt eller delvis inköpa sin råkraft. Utom de självförsörjande distributionsföretagen äro vidare industrier undantagna, enär de i regel använda den ojämförligt största delen av inköpt råkraft i den egna rörelsen. Det samma gäller tre av de speciella företagen, nämligen Statens Järnvägar, För-

swarets Fabriksverk och Sveriges Hampodlareförening. Utanför undersökningen av råkraftpriserna ha sålunda lämnats länets 10 självförsörjande distributionsföretag, samt i övrigt 14 industrier och 3 speciella företag. Antalet distributionsföretag, vilkas råkraftinköp undersökts, utgör följaktligen 89.

I bilaga 2, kolumn 3, angives för ifrågavarande företag deras totala inköp av råkraft, uttryckt i tusental kWh (kilowattimmar). I den angivna energimängden ingår all av distributionsföretaget inköpt energi, oavsett om densamma distribueras till allmänhetens förbrukning eller delvis jämväl till industrier eller till någon återförsäljare.

Råkrafttariffer

Distributionsföretagen inköpa vanligen kraft med en spänning av 3 000—20 000 volt vid lämplig transformatorstation på leverantörens högspänningsnät. De tariffer, som tillämpas vid engrosförsäljning av elektrisk kraft, kunna i princip vara uppbyggda på samma sätt som de i detaljdistributionen förekommande. Vid försäljning av högspänd kraft förekommer emellertid som regel, att effektagift ingår i tariffen, vilket är mindre vanligt beträffande detaljtariffer. För de olika tariffernas typer, sammansättning och benämning har närmare redogjorts i den inledande översikten, kap. III.

Varje distributionsföretag inköper i regel all sin råkraft enligt en enda tariff. I 8 fall förekommer det emellertid, att en tillsatstariff tillämpas för viss kraft, som levereras enligt särskilt tilläggskontrakt eller som är avsedd till speciellt ändamål.

De olika typer av huvudtariffer, enligt vilka distributionsföretagen inköpa råkraft, framgår av följande uppställning, vari jämväl angives antalet inköpande företag samt (inom parentes) den procentuella andel av all ifrågavarande råkraft, som inköpes enligt respektive tariffer.

Enkel energitariff	1	företag	(1 0/0)
Tidgränstariff	1	»	(0 0/0)
Effekttariff	1	»	(0 0/0)
Effekttariff av utnyttjningstyp (vattenfallsstyrelsens industritaxa)	35	»	(84 0/0)
Grundavgiftstariff	1	»	(0 0/0)
Grundavgiftstariff av blocktyp	1	»	(0 0/0)
Grundavgiftstariff av säsongtyp	1	»	(0 0/0)
Grundavgiftstariff med effektgräns (vattenfallsstyrelsens bygdetaxa)	48	»	(15 0/0)

Efter år 1944 ha i en del fall nya råkrafttariffer införts, till vilka hänsyn ej tagits i föreliggande framställning. Vattenfallsstyrelsen, vars råkrafttariffer i stor utsträckning tjäna som förebild för andra råkraftleverantörer, har från och med 1947 infört nya normaltaxor, vilka medföra lägre råkraftpriser.

Medelpris för råkraft

Med ledning av inhämtade uppgifter angående inköpt råkraft och för denna enligt vederbörlig tariff erlagd avgift under år 1944 har *medelpriset vid inköp av råkraft*, betecknat m_0 , uträknats för de olika distributionsföretagen. I detta pris ingå förekommande kristillägg på avgifterna i form av index- och kolklausuler.

Av de 89 företag, vartill undersökningen av råkraftpriserna hänför sig, ha 4 egen kraftstation och täcka endast delvis sitt behov av kraft genom inköp från annat håll. Storleksförhållandet mellan den inköpta kraften och den kraft, som produceras i den egna kraftstationen, kan variera mellan mycket vida gränser. Den egna kraftkällan kan vara så otillräcklig, att inköpet av kompletterande kraft avser mycket större kraftbelopp än den egna produktionen. Vare sig inköpet sker för att täcka ett bestående eller ett mer eller mindre tillfälligt behov av tillskottskraft, kan det egna kraftverkets resurser ha en betydande inverkan på priset för inköpt kraft. Om nämligen det köpande företaget har möjlighet att vid det egna kraftverket magasinera vatten, kan dess inköp helt eller delvis förläggas till sådana tider, då leverantören har god tillgång på kraft till jämförelsevis lågt pris. Saknar däremot det delinköpande företags kraftverk regleringsmöjligheter, kan det förutsättas, att inköpet måste ske under de tider, då efterfrågan på elkraft normalt är störst och att därför inköpspriset blir jämförelsevis högt. Efter som sålunda de delinköpande företagens medelpriser ej äro helt jämförbara vare sig sinsemellan eller med de totalinköpande företagens även för de fall, då de inköpta energimängderna äro av samma storleksordning, har undersökningen av medelpriset m_0 inskränkts till att i första hand omfatta de 85 totalinköpande företag, för vilka råkraftuppgifter föreligga.

I tabell 1 äro de *totalinköpande* distributionsföretagen indelade i grupper efter företagsform med angivande av största och minsta totalt inköpta energimängd samt högsta och lägsta förekommande medelpris inom varje

Tabell 1. Medelpris (m_0) vid inköp av råkraft för totalinköpande företag

Detaljdistributörernas företagsform	Antal företag	Inköpt energi per företag (1 000 kWh)			Medelpris m_0 (öre/kWh)		
		max.	min.	medel	max.	min.	medel
Kommun	8	32 134	182	5 273	6·1	3·2	3·4
Aktiebolag	3	9 651	354	3 658	6·2	3·5	3·7
Ekonomisk förening	68	1 272	24	420	10·2	4·6	5·6
Enskild person	4	210	33	91	9·3	5·3	5·9
Speciell	2	1 554	439	997	5·1	4·1	4·3
Stadsföretag	6	32 134	508	8 114	5·0	3·2	3·3
Landsbygdsföretag	79	2 117	24	448	10·2	3·9	5·3
Länet	85	32 134	24	989	10·2	3·2	4·2

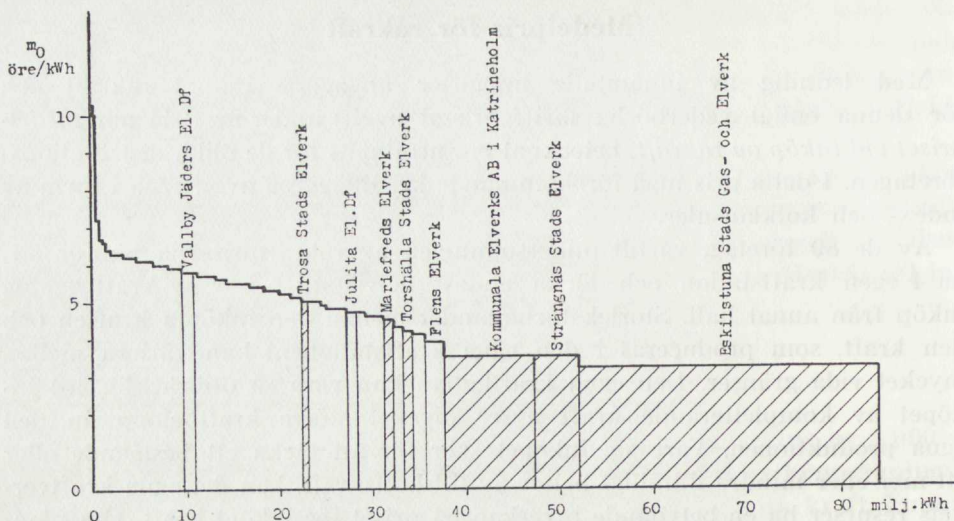


Diagram 1. Medelpris (m_0) för råkraft, avseende totalinköpande företag.
(Stadsföretagens staplar äro streckade.)

grupp ävensom genomsnittligt inköpt energimängd och medelpris för de olika grupperna.

I diagram 1 finnes medelpriset m_0 för de totalinköpande företagen grafiskt återgivet. Diagrammet är uppritat efter fallande medelpris med företagens inköpta energi avsatt efter den horisontala axeln. Varje företag representeras sålunda av en stapel (rektangel) med basen motsvarande den inköpta energimängden och höjden motsvarande medelpriset. Højddlinjerna äro i detta och följande diagram utritade endast för vissa större, namngivna företag. Stadsföretagens staplar äro streckade. Av diagrammet framgår, att stadsföretagen ligga till höger, dvs. ha relativt låga medelpriser, ävensom att de av städerna inköpta energimängderna merendels äro stora.

Den föregående undersökningen av medelpriset m_0 hänför sig till distributörernas inköp. I tabell 2 har samma undersökningsmaterial sammanställts i syfte att erhålla en bild av det medelpris, som råkraftleverantörerna betinga sig vid försäljning av råkraft. Leverantörerna ha sammanförts gruppvis efter företagsform. För varje grupp är angivet antalet totalinköpande distributionsföretag, som äro kunder hos någon leverantör i gruppen, den energimängd, som försäljes till största och minsta kunden och i genomsnitt till varje kund, samt högsta och lägsta tillämpade medelpris ävensom leverantörgruppens genomsnittliga medelpris för all till distributionsföretagen försald energi.

Den ojämförligt största delen eller omkring 98 % av all råkraft, som försäljes till totalinköpande distributörer, levereras direkt från Motala Krv och Älvkarleby Krv. Av tabell 2 framgår, att dessa statliga företag leverera råkraft direkt till 78 totalinköpande företag, därav 6 städer. Leveranserna till stadsföretagen avse i allmänhet stora kraftbelopp och medelpriset för försald råkraft är också genomsnittligt lägst beträffande dem.

Tabell 2. Medelpris (m_0) vid försäljning av råkraft till totalinköpande företag

Råkraftleverantörer		Antal inköpande företag		Försäld energi per inköpande företag (1 000 kWh)			Medelpris m_0 per inköpande företag (öre/kWh)		
Antal	Företagsform	städer	landsbygd	max.	min.	medel	max.	min.	medel
2	Staten.....	6	—	32 134	508	8 114	5·0	3·2	3·3
1	Aktiebolag	—	72	2 017	44	472	8·4	3·9	5·3
2	Ekonomisk förening.....	—	1	419	419	419	5·1	5·1	5·1
3	Industri	—	2	70	33	52	9·3	6·7	7·5
1	Speciell	—	3	560	32	270	9·9	6·0	7·1
1	Speciell	—	1	24	24	24	10·2	10·2	10·2
9	Länet	85	—	32 134	24	989	10·2	3·2	4·2

I diagram 2, uppritat på samma sätt som diagram 1, ha de företag, som erhålla sin råkraft direkt från Motala Krv eller Älvkarleby Krv utmärkts med vita och övriga företag med streckade ytor. De streckade staplarna ligga till vänster, dvs. utmärka relativt höga medelpriser.

Av de fyra *delinköpande* företag, för vilka råkraftuppgifter föreligga, erhålla tre tillskottskraft från Statens Vattenfallsverk. Ett av dessa är Nyköpings Stads Belysningsverk, som erhåller omkring 4,1 milj. kWh till ett medelpris av 4,5 öre/kWh. De båda övriga äro landsbygdsföretag, som köpa det ena 1,4 milj. kWh till ett medelpris av 4,8 öre/kWh och det andra 268 000 kWh till ett medelpris av 6,1 öre/kWh. Till det fjärde delinköpande företaget levereras tillskottskraften, 51 000 kWh, till ett medelpris av 6,5 öre/kWh, från en ekonomisk förening (Julita El.Df).

Någon väsentlig skillnad i råkraftpriserna för å ena sidan totalinköpande

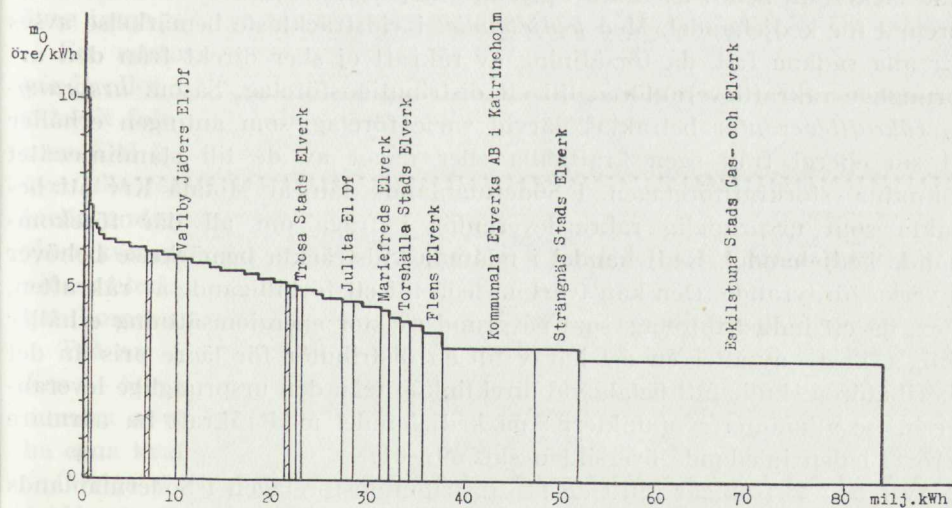


Diagram 2. Medelpris (m_0) för råkraft, avseende totalinköpande företag.
(Företag, som köpa råkraft direkt från Motala Krv eller Älvkarleby Krv,
ha vita, övriga företag streckade ytor.)

och å andra sidan delinköpande företag förefinnes ej. Den i bilaga 2, kolumn 3, redovisade råkraften utgör sammanlagt för länet omkring 89,9 milj. kWh och medelpriset därför 4,2 öre/kWh. Av nämnda råkraft faller på stadsföretagen 52,8 milj. kWh med ett medelpris av 3,4 öre/kWh och på landsbygdsföretagen 37,1 milj. kWh med ett medelpris av 5,3 öre/kWh. Att medelpriset är lägre för stads- än för landsbygdsföretagen beror vanligen på att stadsföretagen inköpa större energimängder och ha längre utnyttjningstider än landsbygdsföretagen. (Se inledande översikten, sid. 58—59.)

I Södermanlands län finnes endast ett företag, vars medelpris för inköpt råkraft överstiger 10 öre/kWh, nämligen Gamla Oxelösunds El.Df, som från Oxelösunds Elverk köper 24 000 kWh till ett medelpris av 10,2 öre/kWh. Höga råkraftpriser betingas ofta av, att inköpet avser små energimängder och att utnyttjningstiden är kort. Den normala utnyttjningstiden för en distributionsförening torde ligga mellan 2 000 och 3 000 timmar per år. Gamla Oxelösunds El.Df uppvisar en utnyttjningstid av 2 070 timmar per år. Det näst högsta medelpriset för råkraft betalas av Stora Malms El.Kraft- och Bf, som från Forssjö Bruk inköper 219 000 kWh till ett medelpris av 9,9 öre/kWh. Kraften uppmätes på transformatorns lågspänningssida. Utnyttjningstiden är relativt kort, 1 390 timmar per år. Högsta inköpspriset m_0 för råkraft som levereras direkt från något av statens kraftverk, utgör 8,4 öre/kWh och gäller Ådebols El.Df. Föreningen köper 44 000 kWh och utnyttjningstiden är 1 760 timmar.

Kedjehandel med råkraft

Det är ej ovanligt, att en råkraftleverantör själv i större eller mindre grad täcker sitt behov av råkraft genom inköp och att råkraften sålunda blir föremål för kedjehandel. Med *kedjehandel* i vidsträcktaste bemärkelse avses här alla sådana fall, då försäljning av råkraft ej sker direkt från den ursprungliga råkraftleverantören till ett distributionsföretag. Såsom *ursprunglig råkraftleverantör* betraktas därvid varje företag, som antingen erhåller all sin energi från egen kraftkälla eller något av de till stamlinjenätet anknutna storkraftföretagen. I Södermanlands län är Motala Krv att betrakta som ursprunglig råkraftleverantör i fråga om all där förekommande kedjehandel. Kedjehandel i nämnda vidsträckta bemärkelse behöver ej verka fördyrande. Den kan tvärtom leda till ett förbilligande av råkraften, t. ex. då ett industriföretag, som på grund av stor energiomsättning erhåller billig råkraft, avsätter en del härav till en distributör för lägre pris än det distributören skulle fått betala vid direktinköp från den ursprungliga leverantören. De allmänna synpunkterna på kedjehandel med råkraft ha närmare berörts i den inledande översikten sid. 59—61.

Av *tabell 4*¹ framgår huru de 116 distributionsföretagen i Södermanlands län anskaffa sin råkraft. Bland de 10 företag, som erhålla kraft enbart från

¹ Den i länsredogörelserna vanligen förekommande tabell 3 har såsom obehövlig utslutits i denna länsredogörelse.

Tabell 4. Distributionsföretagens råkraftförsörjning genom egen kraftstation, direktinköp och kedjehandel

Antal detalj-distributörer	Råkraft erhålles från
10	egen kraftstation
84	Älvkarleby Krv eller Motala Krv direkt
13	” ” ” ” ” ” och egen kraftstation
6	” ” ” ” ” ” över ett mellanled
2	” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” och egen kraftstation
1	AB Hargs Krv direkt
116	

egen kraftstation, äro Motala Krv och Älvkarleby Krv i deras egenskap av detaljdistributörer inräknade.

Av tabellen framgår, att kedjehandel i vidsträckt bemärkelse äger rum i 8 fall och att i samtliga fall endast ett mellanled förekommer. I 5 av kedjehandelsfallen har det återförsäljande eller det inköpande företaget eller båda-dera därjämte egen kraftproduktion, varför i dessa fall någon renodlad kedjehandel ej kan anses föreligga.

Kedjehandelsfallen ha skärskådats ur den synpunkten, att inköpspriset för sista företaget i kedjan jämförts med det pris, som företaget skulle fått erlägga, om det i stället köpt sin kraft direkt från den ursprunglige råkraftleverantören. Sistnämnda pris har beräknats med ledning av gällande medelpriser för sådana direktköpande företag, som köpa närmast motsvarande energimängder från samma ursprunglige råkraftleverantör. Denna metod möjliggör givetvis ej ett exakt bedömande av i vilken utsträckning kedjehandeln som sådan verkat fördyrande, enär ofta stora variationer finnas även inom de direktköpande företagens medelpriser.

En noggrann undersökning huruvida kedjehandeln verkat prisuppdrivande eller ej förutsätter en ingående teknisk-ekonomisk utredning för varje särskilt fall, vilken givetvis icke kunnat ske genom elkraftutredningens försorg. Det har emellertid ansetts önskvärt att ha tillgång till en förteckning över alla förekommande fall av kedjehandel för att underlätta senare eventuella undersökningar. I anslutning till nedanstående uppräknings göras även vissa kommentarer, baserade på den ovan angivna schematiska undersökningsmetoden. Det är icke uteslutet, att en noggrann undersökning senare kan komma att i vissa fall erfordra justering av de lämnade omdömena.

Två av ifrågavarande kedjehandelsfall (*Motala Krv — Ålberga Såg- och Krv — Stafsjö Bruk* samt *Motala Krv — Julita El.Df — Hedensö El.Krv*) ha numera avvecklats genom att Stafsjö Bruk och Hedensö El.Krv, som båda ha egna kraftstationer, köpa sin tillskottskraft direkt från Motala Krv.

Övriga 6 kedjehandelsfall äro:

1. *Motala Krv — Mellösa El.Df — Granheds El.Df.*
2. *Motala Krv — Tunabergs Trävaru AB — Bogslötsortens El.Df.*
3. *Motala Krv — Ålberga Såg- och Krv — Ålberga El.Df.*

I ovanstående tre fall (nr 1—3) tillämpas för sista ledet i kedjan vattenfallsstyrelsens bygdetaxa. Kedjehandeln kan sålunda ej anses verka prisuppdrivande.

4. *Motala Krv — Dunkers El.Df — Ånhammars Säteri.*
5. *Motala Krv — Forssjö Bruk — Stora Malms El.Kraft- och Bf.*

I sistnämnda två fall (nr 4—5) ske leveranserna till sista ledet vid lågspänning. Med hänsyn härtill kunna medelpriserna (9,3 och 9,9 öre/kWh) icke anses höga.

6. *Motala Krv — Oxelösunds Elverk — Gamla Oxelösunds El.Df.* Föreningen betalar ett medelpris (10,2 öre/kWh), som ej torde vara nämnvärt högre än vid direktleverans från Motala Krv av motsvarande energimängd (24 000 kWh).

Av ovanstående redogörelse för förekommande fall av kedjehandel i Södermanlands län framgår, att kedjehandeln i intet fall synes ha verkat prisuppdrivande. Den råkraft, som inköpes genom kedjehandel, utgör blott en obetydlig del (omkring 1 %) av all den i bilaga 2 redovisade råkraften.

Kedjehandeln inverkan på konsumtionspriset granskas närmare nedan i samband med undersökning av företag med höga medelpriser för detaljdistribuerad kraft.

Distributionsföretagens kraftavsättning

Undersökningsmaterialets omfattning

Det stora flertalet distributionsföretag täcker helt eller delvis sitt behov av råkraft genom inköp av högspänd kraft, vilken efter nedtransformering till förbrukningsspänning vidarebefordras över ett distributionsföretaget tillhörigt ortsnät till allmänheten. En del distributörer förse dessutom särskilda storförbrukare, företrädesvis industrier, med elektrisk kraft. Denna avsättning avser vanligen högspänd kraft enligt särskilda tariffer och är ej medräknad i följande framställning, som endast omfattar företagens leveranser av energi för borgerliga behov (belysning samt kraft för hushåll, jordbruk, hantverk och småindustri).

I bilaga 2 angives enligt föreliggande uppgifter från distributionsföretagen dels den under år 1944 för borgerliga behov försålda energimängden i tusental kWh (kolumn 6), varmed avses den energi, som uppmäts vid förbrukarnas mätare, dels medelförbrukningen per enhet, dvs. den specifika energiförbrukningen (kolumn 7), dels ock medelpriserna m_1 och m_2 (kolumnerna 8 och 9).

För 11 av distributionsföretagen i länet saknas i bilaga 2 uppgifter om energiavsättning, specifik energiförbrukning och medelpriser. Det gäller här 10 företag med ackordstariffer, varvid uppmätning av energien ej förekommer, samt ett företag (Eskilstuna Stålpressnings AB), för vilket förbrukningsuppgifter ej föreligga. Följande redogörelse omfattar i vad avser energiavsättning, specifik energiförbrukning och medelpriser endast 105 företag.

Distributionsföretagens storlek

Länets 116 distributionsföretag äro av mycket skiftande storlek beträffande såväl distributionsområdenas omfattning som antal konsumenter och årligen försåld energimängd. I bilaga 2, kolumn 5, anges för varje företag antalet förbrukare, varmed här avses icke blott personhushåll utan även hantverkslokaler, butiker, samlingslokaler o. d. Det i bilagan angivna sammanlagda antalet förbrukare, 65 021, kan redan på grund härav ej direkt jämföras med den officiella statistikens uppgifter om antalet förefintliga personhushåll i Södermanlands län (53 104 st. enligt folkräkningen den 31 december 1930). Ibland sträcka sig dessutom distributionsområdena på båda sidor om länsgränsen och som tidigare nämnts har någon uppdelning av företagens verksamhet i sådana fall som regel ej skett.

Tabell 5 innehåller vissa uppgifter till belysande av distributionsföretagens storlek. Företagen äro däri sammanförda i grupper efter företagsform samt i stads- och landsbygdsföretag. För varje grupp upptagas värdena för det största och det minsta företaget samt medeltalet för alla företag inom gruppen. Antalet kommuner, inom vilka distributionen bedrives, kan emellertid icke sägas utgöra ett fullgott uttryck för omfattningen av de olika företagens verksamhet, eftersom kommunerna äro av mycket skiftande storlek och distributionen kan avse större eller mindre delar av en kommun. För Motala

Tabell 5. Detaljdistributörernas distributionsområden, konsumentantal och energiavsättning

Företagsform	Antal företag	Distribuerar till nedanstående antal						Försåld energi (1 000 kWh)		
		kommuner			förbrukare			max.	min.	medel
		max.	min.	medel	max.	min.	medel			
Staten.....	3	7	2	4.3	660	145	481	758	244	484
Kommun	9	2	1	1.1	18 652	240	3 596	9 794	160	2 057
Aktiebolag	5	2	1	1.6	4 796	283	1 622	3 743	162	1 333
Ekonomisk förening..	68	6	1	2.6	1 000	35	282	932	29	294
Industri	16	2	1	1.3	270	6	96	49	1	22
Enskild person.....	10	2	1	1.4	130	16	38	60	2	24
Speciell	5	.	1	.	1 488	16	401	662	6	169
Stadsföretag.....	7	3	1	1.3	18 652	508	4 973	9 794	508	2 895
Landsbygdsföretag..	109	7	1	2.2	1 912	6	277	1 760	1	281
Länet	116	7	1	2.1	18 652	6	561	9 794	1	455

Krv, Älvkarleby Krv och Stora Långviks Gruf AB redovisas som tidigare nämnts endast företagens distribution i Södermanlands län. För de speciella företagen har antalet kommuner ej fullständigt angivits i tabellen, enär uppgift härom saknas för ett av dem, nämligen Statens Järnvägar. Det gäller emellertid här huvudsakligen distribution till tjänstemän bosatta utefter järnvägen. Uppgifterna angående försåld energi avse som ovan nämnts endast 105 företag.

De flesta företagens distributionsområden sträcka sig icke över flera än en eller två kommuner. Av samtliga företag ha 52 st. (45 %) distribution endast inom en kommun och blott 4 st. (3 %) ha distribution i mer än fem kommuner.

Av samtliga förbrukare i länet erhålla omkring 50 % elkraft från kommunala företag, 30 % från ekonomiska föreningar, 12 % från aktiebolag, 3 % från speciella företag, 2 % från industrier, 2 % från staten och 1 % från av enskild person drivna företag. Av hela den detaljdistribuerade energien belöper på ekonomiska föreningar 42 %, kommunala företag 39 %, aktiebolag 14 %, staten 3 % samt övriga slag av företag omkring 2 %.

De största distributionsföretagen i länet äro, om hänsyn tages endast till distributionskommunernas antal, Motala Krv (f. d. Rönö Östra El.Df) med 7, samt Gillberga-Lista El.Df, Vadsbro El.Df och Vallby Jäders El.Df med vardera 6 kommuner. Antalet konsumenter är störst vid elverken i Eskilstuna, Nyköping, Katrineholm och Strängnäs. Antalet förbrukare variera inom dessa stadsföretag mellan 18 652 och 2 662. Därnäst i storlek komma landsbygdsföretagen Vingåkers Tomt- & Elverks AB med 1 912 förbrukare, Flens Elverk med 1 532 förbrukare samt Oxelösunds Elverk med 1 488 förbrukare. Även med hänsyn till energiavsättningen äro stadselverken i Eskilstuna, Katrineholm, Nyköping och Strängnäs de största företagen i länet med mellan 9,8 och 2,4 milj. kWh. Därnäst följa Vingåkers Tomt- & Elverks AB med 1,8 milj. kWh, Flens Elverk med 1,3 milj. kWh samt Vallby Jäders El.Df med 0,9 milj. kWh.

En del av distributionsföretagen i länet äro mycket små. Sålunda tillgodose 9 företag, motsvarande 8 % av samtliga företag i länet ett lägre antal än 20 konsumenter. Av dessa småföretag drivas 4 av enskilda personer, 4 äro industrier medan 1 tillhör gruppen speciella företag. Uppgifter om den detaljdistribuerade energimängden saknas som ovan nämnts för 11 företag, därav åtskilliga utgöra småföretag med ackordstariffer. Av de företag, som lämnat dylika uppgifter ha 4 en avsättning mindre än 5 000 kWh, nämligen 3 industrier och 1 företag i enskild persons ägo.

Tariffer

I den inledande översikten, kap. III, har en närmare beskrivning lämnats över förekommande typer av tariffer, dessas benämning, klassificering och beteckning med typnummer, vilket ger upplysning om av vilka beståndsdelar

(fast avgift, effektavgift och energiavgift) vederbörande tariff är uppbyggd. I bilaga 2, kolumn 10, har för varje distributionsföretag angivits dess tariffuppsättning genom uppräknings av typnumren på de tariffen, företaget tillämpar. Om ett företag har ett flertal tariffen, som tillhöra samma typ men äro avsedda för olika ändamål (belysning, motordrift, matlagning etc.) eller olika användningsområden (bostäder, butiker, samlingslokaler etc.), är endast ett typnummer angivet i kolumn 10. Betydelsen av de olika typnumren kan enklast utläsas med hjälp av den förklaring till tariffernas sifferbeteckning, som intagits såsom bilaga 3 till den inledande översikten.

De 116 distributionsföretagen i Södermanlands län tillämpa sammanlagt 261 tariffen, dvs. i genomsnitt 2 per företag. Vid 47 företag förekommer endast en tariff. Det största antalet tariffen uppvisar Vingåkers Tomt- & Elverks AB, som har 10, samt Eskilstuna Stads Gas- och Elverk och Nyköpings Stads Belysningsverk, som vardera har 9 tariffen.

Av större intresse än det antal tariffen, varje företag uppvisar, är den eller de av företaget tillämpade tariffernas uppbyggnad. Denna åskådliggöres som ovan nämnts genom en sammanställning av tre siffror, tariffens typnummer. Av *tabell 6* framgår i vilken omfattning tariffen av olika typer tillämpas inom de skilda grupperna av distributionsföretag i länet. Tariffernas typnummer

Tabell 6. Antal tariffen av olika typer hos skilda företagsgrupper

Tariff typ (med typnummer)	Antal tariffen som tillämpas inom företagsgrupperna								Summa	Energi- omsätt- ning %
	staten	kom- mun	AB	ekon. före- ning	under- hålls- fören.	indu- stri	enskild	spe- ciell		
Enkel energitariff (001, 101)	—	8	5	10	—	8	5	5	41	4
Enkel blocktariff (002, 102)	—	8	2	—	—	3	—	—	13	7
Polygontariff (003, 103) och utnyttningsta- riff (004, 104)	—	1	2	—	—	—	—	1	4	10
Tidspärrtariff (005, 105)	—	—	1	1	—	—	—	—	2	0
Säsongs- (006, 106) Tidgränstariff (007, 107)	—	—	1	—	—	1	—	—	2	0
Stegrabattariff (008, 108)	—	4	—	—	—	—	—	—	4	2
Effekttariff (01., 11.) ..	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Effektgränstariff (04., 14.)	—	3	1	—	—	—	—	1	5	3
Grundavgifttariff (2., 3., 4., 5., 6.) ..	—	—	—	1	—	—	—	—	1	0
Ackordstariff (..0) ..	3	28	8	95	—	6	6	4	150	73
Summa tariffen	1	5	—	21	—	5	6	1	39	1
Antal företag	4	57	20	128	—	23	17	12	261	100
Antal tariffen i genom- snitt per företag ..	3	9	5	68	—	16	10	5	116	—
	1	6	4	2	—	1	2	2	2	—

ha angivits inom parentes. En punkt i ett typnummer kan ersättas med vilken siffra som helst (utom 0 såsom tredje siffra) utan att typen ändras.

Grundavgiftstariffen är rikligast representerad. Av det totala antalet tariffer äro 57 % grundavgiftstariffer, och den energiuttagning som sker enligt dem utgör 73 % av hela energiomsättningen. De enkla energitarifferna utgöra 16 % av hela antalet, men uttagningen enligt dessa tariffer är relativt obetydlig (4 %). Enligt enkla blocktariffer, som utgöra 5 % av samtliga tariffer, uttages 7 % av totalomsättningen. Ackordstarifferna utgöra 15 % av hela antalet, men endast omkring 1 % av energiomsättningen uttages enligt dessa. Övriga tariff typer äro ej så vanliga.

Som ovan antytts förekommer, att skilda tariffer — om än av samma typ — tillämpas alltefter det ändamål vartill energien användes. Enligt distributörernas uppgifter äro av de 261 tarifferna i länet 30 avsedda för belysning och småapparater, 16 för motorer och ej ackumulerande värmeapparater, 3 för matlagning, 33 för ackumulerande värmeapparater, 4 för såväl belysning som motorer och 1 för såväl motorer som elspisar.

Flertalet — 174 — tariffer, därav 140 grundavgifts- och 19 enkla energitariffer äro icke ändamålsbestämda. Av de 39 ackordstarifferna äro 22 avsedda för ackumulerande värmeapparater och 15 för belysning.

Efter år 1944 har på flera håll tariffomläggning skett. Sedan elkraftutredningen i januari 1947 framlagt betänkande med förslag till standardtariffer för detaljdistribution av elektrisk kraft (SOU 1947: 4) kan förväntas, att för vanlig detaljdistribution till hushåll, jordbruk, hantverk och småindustri den i betänkandet föreslagna normaltariffen skall komma till allt allmännare användning. Normaltariffen utgöres av en grundavgiftstariff, sammansatt — förutom av en engångavgift — av tre årligen återkommande avgifter, nämligen en abonnentavgift per mätpunkt utgörande 5 kr. vid enfas- och 10 kr. vid trefasanslutning, en grundavgift per normaltariffenhet (Nte) och en energiavgift av 6 öre per kWh. En stickprovsundersökning i slutet av år 1947 har givit vid handen att flera företag övergått till normaltariffen och att många då hade frågan om övergång under övervägande. Statens vattenfallsverk har för sin detaljdistribution på landsbygden infört standardtarifferna och därvid bestämt normaltariffens grundavgift till 7 kr. 50 öre per Nte.

Specifik energiförbrukning

Att en bygd blivit elektrifierad innebär, att den har tillgång till elektrisk kraft. I vilken omfattning denna tillgång verkligen utnyttjas får man kännedom om genom att fastställa *den specifika energiförbrukningen*, dvs. den för bygden genomsnittliga energiuttagningen under ett år hos varje konsument eller hushåll. Då hushållen kunna vara av mycket skiftande storlek har för utredningens ändamål införts begreppet *förbrukningsenhet* (F) såsom en för hela landet gemensam måttenhet för gradering av konsumenthushållen efter deras storlek, dvs. deras elektrifieringsbehov. Den enskilde förbrukaren anses

representera det antal förbrukningsenheter, som motsvarar summan av antalet rum och antalet hektar odlad jord med ett tillägg till summan av 2 enheter. Den specifika energiförbrukningen inom ett företags distributionsområde anges i bilaga 2, kolumn 7, såsom den genomsnittliga energiuttagningen under ett år per förbrukningsenhet (kWh/F) inom området. Antalet förbrukningsenheter inom ett distributionsområde har kunnat uppskattas med ledning av den officiella statistikens uppgifter om rumsantal och åkerareal.¹

Uppgifterna i kolumn 7 utgöra ett uttryck för i vilken grad den elektriska kraften utnyttjas inom respektive distributionsområden. I största allmänhet kan man säga, att en specifik energiuttagning, som håller sig under 30 å 35 kWh/F ger en antydning om, att området ifråga huvudsakligen endast är belysningselektrifierat. En dubbelt så stor medelförbrukning, 60 å 70 kWh/F, gör det troligt, att elkraften inom området även användes för motordrift och

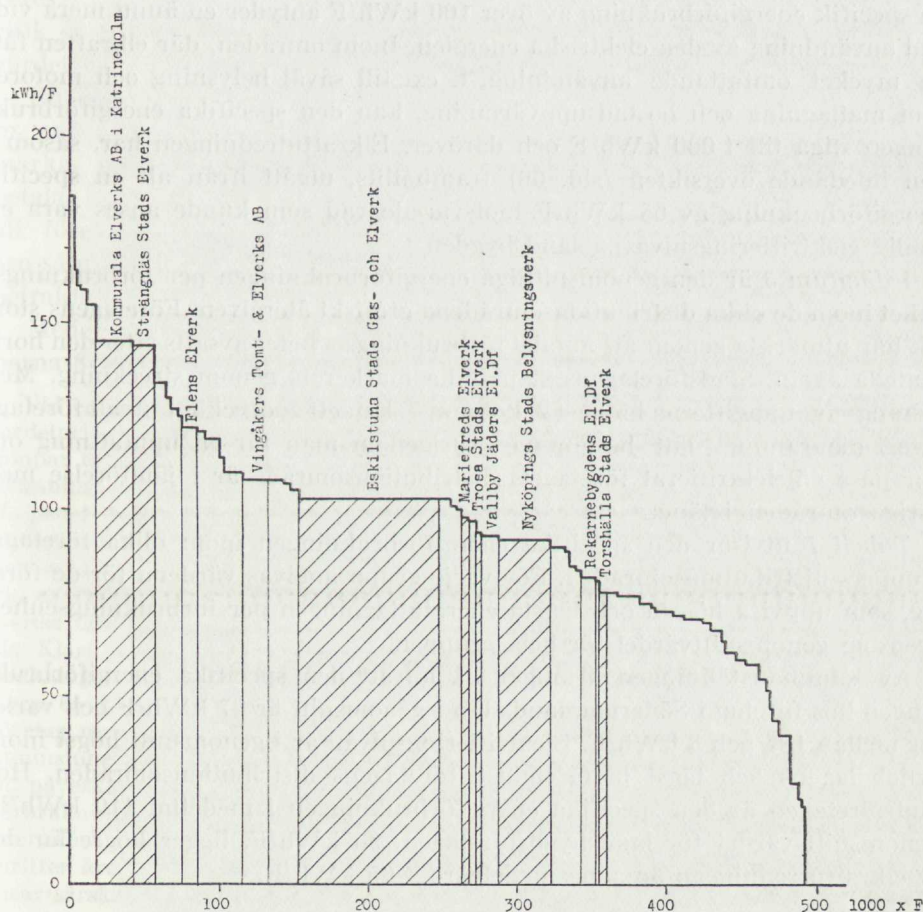


Diagram 3. Specifik energiförbrukning (kWh/F) hos distributionsföretagen.
(Stadsföretagens staplar äro streckade.)

¹ Begreppet förbrukningsenhet förklaras närmare i den inledande översikten sid. 64.

Tabell 7. Specifik energiförbrukning inom olika grupper av företag

Företagsform	Specifik energiförbrukning (kWh/F)		
	max.	min.	medel
Staten.....	119	59	86
Kommun	184	78	106
Aktiebolag	145	40	119
Ekonomisk förening	164	23	91
Industri	140	8	26
Enskild person.....	86	13	47
Speciell	91	14	58
Stadsföretag.....	145	78	110
Landsbygdsföretag	184	8	90
Länet	184	8	97

en specifik energiförbrukning av över 100 kWh/F antyder en ännu mera vidgad användning av den elektriska energien. Inom områden, där elkraften fått en mycket omfattande användning, t. ex. till såväl belysning och motorer som matlagning och bostadsuppvärmning, kan den specifika energiförbrukningen stiga till 1 000 kWh/F och däröver. Elkraftutredningen har, såsom i den inledande översikten (sid. 66) framhållits, utgått ifrån att en specifik energiförbrukning av 65 kWh/F motsvarade vad som kunde anses vara en rimlig elektrifieringsnivå på landsbygden.

I *diagram 3* är den genomsnittliga energiförbrukningen per förbrukningsenhet inom de olika distributionsområdena grafiskt återgiven. Företagens storlek har utmärkts genom att antalet förbrukningsenheter avsatts efter den horisontella axeln. Stadsföretagens staplar ha markerats genom streckning. Med ledning av uppgifterna i bilaga 2, kolumn 7, kan ett godtyckligt utvalt företags läge i diagrammet lätt bestämmas, varigenom man får en uppfattning om hur pass välelektrifierat företagets distributionsområde är i jämförelse med övriga områden i länet.

Tabell 7 utvisar den specifika energiförbrukningen inom olika företagsgruppers distributionsområden. För varje grupp angivas värdena för de företag, som uppvisa högsta och lägsta energiuttagningen per förbrukningsenhet, ävensom genomsnittvärdet för hela gruppen.

Av sammanställningen framgår bl. a., att den specifika energiförbrukningen hos företag i Södermanlands län i genomsnitt är 97 kWh/F och varierar mellan 184 och 8 kWh/F. Elektrifieringsnivån är i genomsnitt högst inom aktiebolagens och lägst inom industriföretagens distributionsområden. Hos stadsföretagen är den specifika energiförbrukningen i medeltal 110 kWh/F. Genomsnittsvärdet för landsbygdsföretagen, 90 kWh/F, ligger högre än det av elkraftutredningen antagna medelvärdet 65 kWh/F.

Medelpriser

På grundval av företagens uppgifter om konsumenternas energiförbrukning samt bruttoinkomsten av den försålda energien kan det inom distribu-

tionsområdet gällande priset per såld kWh uträknas. Detta pris utgör *det verkliga medelpriset* vid försäljning av elektrisk energi och har betecknats m_1 . Då många företags tariffer äro av progressiv natur och sålunda medge ett lägre pris vid ökad uttagning, blir medelpriset m_1 beroende av energiförbrukningens omfattning. Medelpriset kan därför bli olika för två företag med exakt samma tariffuppsättning, om nämligen den specifika energiuttagningen är olika inom deras områden. Av det föregående framgår, att den specifika energiuttagningen uppvisar stora variationer inom olika distributionsområden. Medelpriset m_1 är därför ej lämpligt som direkt jämförelsepris.

Därest elkraften utnyttjades i lika hög grad inom alla distributionsområden i landet, skulle de olika distributörernas medelpriser kunna direkt jämföras med varandra. Ett på denna förutsättning grundat medelpris har uträknats för varje företag. Detta är avsett som *jämförelsepris* (betecknat m_2) och utgöres av det pris, som gällande tariffer skulle medföra vid en förutsatt specifik energiförbrukning av i genomsnitt 65 kWh/F, dvs. det antagna medelvärdet för landsbygden.

En närmare redogörelse för principerna för beräkningen av medelpriserna m_1 och m_2 har lämnats i den inledande översikten, kap. VII. Det är att märka, att medelpriserna icke avse att utvisa, vad en enstaka abonnent får betala. De ange helt enkelt distributionsföretagets medelinkomst per kWh av all företagets distribution för borgerliga behov. Medelvärdena m_1 och m_2 äro sålunda genomsnittspriser, som gälla för distributionsområdet som helhet betraktat.

Medelpriserna m_1 och m_2 ha angivits för varje företag i bilaga 2, kolumnerna 8 och 9.

Vid en jämförelse mellan ett visst företags verkliga medelpris (m_1) och beräknade medelpris (m_2) kunna följande allmänna synpunkter framhållas. Om ett företag tillämpar en enda tariff, som är av icke progressiv natur, och energipriset sålunda är detsamma oavsett energiuttagningens omfattning, bli m_1 och m_2 lika stora. Tillämpar företaget flera icke progressiva tariffer, om än av samma typ¹, exempelvis enkla energitariffer med olika priser för belysning och motordrift, kan det inträffa, att m_1 och m_2 bli olika. Detta beror på att förbrukningens fördelning på nämnda ändamål vid en elektrifieringsnivå av 65 kWh/F, som lagts till grund för beräkningen av m_2 , i vissa fall kan avvika från den nu rådande, på vilken beräkningen av m_1 grundar sig. Klart är vidare, att m_1 och m_2 bli lika stora, om den gällande specifika energiförbrukningen inom företagets distributionsområde är just den för m_2 beräknade, nämligen 65 kWh/F. Med nyss nämnda undantag gäller regeln, att om för ett visst företag medelpriserna m_1 och m_2 äro olika, så utvisar detta, att företaget tillämpar åtminstone någon tariff av progressiv natur. Storleken av skillnaden mellan m_1 och m_2 påverkas sålunda av två olika omständigheter, nämligen dels den specifika energiförbrukningen, dels gällande tariffers progressivitet. Ju närmare företagets specifika energiförbrukning ligger jämförelsevärdet 65 kWh/F och ju mindre progressiva dess tariffer äro, desto mindre blir skillnaden mellan m_1 och m_2 . Om ett företag uppvisar särskilt låg eller också särskilt hög specifik energiförbrukning eller starkt progressiva tariffer, blir skillnaden mellan m_1 och m_2 stor.

¹ Om ett företag har flera tariffer av samma typ anges i bil. 2, kolumn 10, endast ett typnummer. (Se sid. 37.)

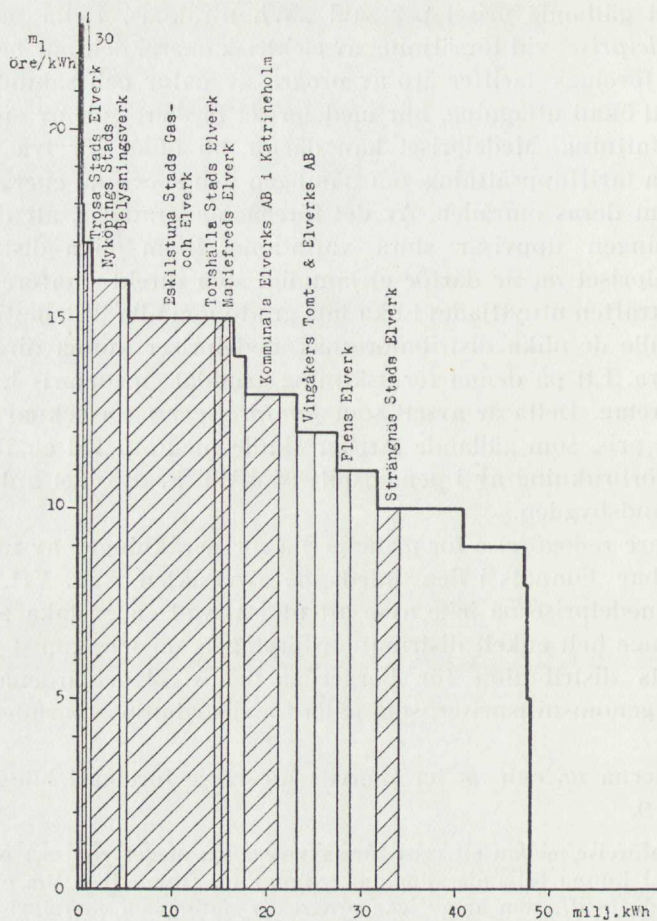


Diagram 4. Verkligt medelpris (m_1) för detaljdistribuerad kraft.
(Stadsföretagens staplar äro streckade.)

En grafisk framställning av medelpriserna hos företagen i Södermanlands län finnes återgiven i diagram 4, som avser det verkliga medelpriset m_1 , och diagram 5, som avser jämförelsepriset m_2 . Företagens storlek har utmärkts genom att energiomsättningen avsatts på den horisontella axeln.

Tabell 8 utvisar medelpriserna hos företagen uppdelade gruppvis efter organisationsform samt i stads- och landsbygd-företag.

Det verkliga medelpriset (m_1) för hela länet är 12 öre/kWh. Det högsta medelpriset, 30 öre/kWh, uppvisar det av friherre Ragnar Tamm, Vagnhärad, innehavda företaget. Om man bortser från Stora Långviks Gruf AB, Försvarets Fabriksverk (Åkers Krutbruk) och Sundby Sjukhus, vilka ha medelpriser på respektive 4, 5 och 7 öre/kWh, men huvudsakligen distribuera till anställda, uppvisas det lägsta verkliga medelpriset, 8 öre/kWh, av Nyköpings-ortens El.Df.

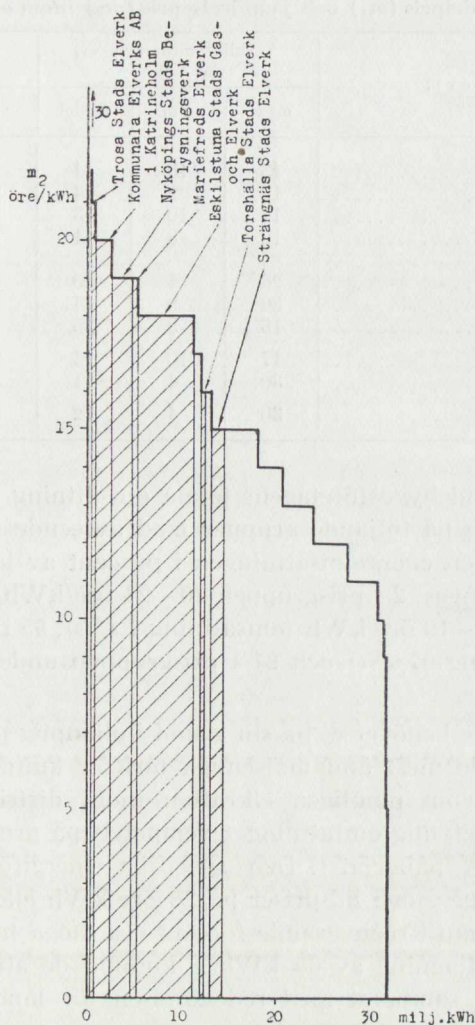


Diagram 5. Jämförelsepris (m_2), utgörande beräknat medelpris för detaljdistribuerad kraft vid en specifik energiförbrukning av 65 kWh/F. (Stadsföretagens staplar äro streckade.)

Av de olika företagsgrupperna ligga industrierna högst med 20 öre/kWh, medan staten och de ekonomiska föreningarna ha det lägsta medelpriset, 11 öre/kWh. Anmärkningsvärt är, att stadsföretagens verkliga medelpriser genomsnittligt äro högre än landsbygdsföretagens. De uppvisa emellertid ej så stora variationer som priserna i olika landsbygdsområden.

De högsta verkliga medelpriserna i länet förekomma hos landsbygdsföretagen. Högst ligger som nämnts det av friherre Tamm innehavda företaget med 30 öre/kWh. Därefter följa AB Näfvevarns Bruk och AB Åkers Styckebbruk med 25 öre/kWh. För dessa tre företag tillsammans utgör energiomsätt-

Tabell 8. Verkligt medelpris (m_1) och jämförelsepris (m_2) inom olika grupper av företag

Företagsform	Verkligt medelpris m_1 (öre/kWh)			Jämförelsepris m_2 (öre/kWh)		
	max.	min.	medel	max.	min.	medel
Staten	13	10	11	14	12	13
Kommun	17	9	14	21	12	18
Aktiebolag	17	10	13	20	14	17
Ekonomisk förening	18	8	11	18	9	13
Underhållsförening	—	—	—	—	—	—
Industri	26	4	20	25	5	19
Enskild person	30	9	14	30	10	13
Speciell	16	5	15	17	5	16
Stadsföretag	17	10	14	21	15	18
Landsbygdsföretag	30	4	11	30	5	13
Länet	30	4	12	30	5	15

ningen 0,3 % av landsbygdsföretagens totala omsättning. I övrigt fördela sig landsbygdsföretagen på följande grupper med avseende på det verkliga medelpriset, varvid även energiomsättningen i procent av landsbygdsföretagens totala omsättning anges: 2 i prisgruppen 20—24 öre/kWh (omsättning 0,1 %), 17 i prisgruppen 15—19 öre/kWh (omsättning 7,3 %), 55 i prisgruppen 10—14 öre/kWh (omsättning 67,3 %) och 21 i prisgruppen under 10 öre/kWh (omsättning 25,0 %).

Ett högt m_1 -värde behöver ej ha sin grund i olämplig prispolitik från företagets sida. Även de mest ändamålsenliga tariffer kunna medföra ett högt verkligt medelpris, om nämligen elkraften inom distributionsområdet utnyttjas i mycket obetydlig omfattning (exempelvis på grund av att företagets verksamhet nyligen påbörjats). Den specifika energiförbrukningen är för intet av de 5 företagen med m_1 -priser på 20 öre/kWh eller däröver högre än 24 kWh/F. I den mån ifrågavarande företag visa höga medelpriser även vid en specifik energiuttagning av 65 kWh/F komma de att nedan bli föremål för undersökning i samband med redogörelsen för landsbygdsföretag med höga jämförelsepriser.

Jämförelsepriset m_2 , dvs. det beräknade genomsnittspriset vid en medelförbrukning av 65 kWh/F, är för hela länet 15 öre/kWh. Det högsta i länet förekommande jämförelsepriset, 30 öre/kWh, gäller liksom högsta verkliga medelpriset det av friherre Tamm tillhöriga företaget, som tillämpar en enkel energitariff. De tre företagen med distribution huvudsakligen till anställda, som enligt ovan ha lägsta m_1 -priser, uppvisa jämväl lägsta jämförelsepriser. Bortsett från dessa ha två företag, nämligen Råby-Bärbo El.Df och Strångsjö El. Kraft- och Bf lägsta m_2 -priset i länet, 9 öre/kWh. Av de efter företagsform indelade grupperna förete industrierna i genomsnitt de högsta m_2 -värdena (19 öre/kWh). Av de olika företagskategorierna ha staten, ekonomiska föreningar och enskilda personer det lägsta jämförelsepriset i

medeltal per företag (13 öre/kWh). Jämförelsepriset hos stadsföretagen är i genomsnitt 5 öre/kWh högre än hos landsbygdsföretagen (18 resp. 13 öre/kWh).

Topprisföretag

För utvärderande av alla tänkbara orsaker till förekommande höga jämförelsepriser skulle ha erfordrats en mångfald uppgifter, som icke lämpligen kunnat infordras från företagen. På grundval av föreliggande material ha emellertid de företag, vilkas jämförelsepris m_2 uppgår till 20 öre/kWh eller däröver, i det följande benämnda »topprisföretag», underkastats särskild granskning.

Topprisföretagen i Södermanlands län äro till antalet 6, dvs. 5 % av samtliga distributörer och utgöras av 4 landsbygdsföretag och 2 stadsföretag (Trosa Stads Elverk och Kommunala Elverks AB i Katrineholm). Topprisföretagen distribuera energi till sammanlagt 5 934 förbrukare, motsvarande 9 % av samtliga konsumenter i länet. Hos de topprisföretag, som enbart ha landsbygdsdistribution, är antalet förbrukare 630 eller 2 % av landsbygdsföretagens samtliga förbrukare.

I följande tabell 9 lämnas specificerade uppgifter beträffande de 2 företag, vilkas jämförelsepriser uppgå till minst 25 öre/kWh, samt vissa medelvärden beträffande dels dessa företag i högsta prisgruppen, dels de 4 topprisföretagen med enbart landsbygdsdistribution. För jämförelse ha vidare motsvarande medeltal angivits för alla landsbygdsföretag i länet.

Av de 4 topprisföretagen på landsbygden äro 3 industrier och 1 av enskild person drivet företag.

Tabell 9. Landsbygdsföretag med höga jämförelsepriser

Jämförelsepris m_2 (öre/kWh)	Företagets namn	Företagsform	Råkraftanskaffning					Detaljdistribution	
			Egen kraftstation (E)	Över antal mellanled	Ursprunglig råkraftleverantör	Inköpt råkraft (1000 kWh)	Medelpris m_0 (öre/kWh)	Antal förbrukare	Tariff typer
30	Friherre Ragnar Tamm	ensk.	E	—	—	—	—	15	001
25	AB Åkers Styckebruk	ind.	E	0	Älvkarleby Krv	·	·	270	002
30—25	Ovannämnda företag medeltal					·	·	143	
30—20	4 topprisföretag (landsbygdsföretag) »					·	·	158	
30—4	Samtliga landsbygdsföretag »					453	5·3	277	

En undersökning av topprisföretagens kraftanskaffning visar, att ett av dem har enbart egen kraftkälla och två äro delinköpande medan de övriga tre äro totalinköpande. Intet av topprisföretagen beröres av kedjehandel.

Skillnaden mellan inköpspris (m_0) och försäljningspris (m_1) är störst hos följande företag: Åkerö El.Df ($m_0 = 5,6$ öre/kWh och $m_1 = 18$ öre/kWh), Trosa Stads Elverk ($m_0 = 5,0$ öre/kWh och $m_1 = 17$ öre/kWh), Oxelösunds Elverk ($m_0 = 4,1$ öre/kWh och $m_1 = 16$ öre/kWh) och Stora Sundby Säteri ($m_0 = 6,1$ öre/kWh och $m_1 = 18$ öre/kWh).

På varje landsbygdsföretag i länet belöpa i genomsnitt 277 förbrukare. Topprisföretagen på landsbygden uppvisa i medeltal blott 158 konsumenter per företag.

Av särskilt intresse vid undersökningen av företag med höga jämförelsepriser äro de av dessa företag tillämpade tarifftyperna. De 4 topprisföretagen med enbart landsbygdsdistribution redovisa tillsammans 6 tariffer, därav 2 enkla energitariffer, 2 enkla blocktariffer, 1 grundavgiftstariff och 1 säsongtariff. I stort sett äro topprisföretagens tariffer relativt primitiva.

De här undersökta topprisföretagen, dvs. de som vid en förutsatt specifik energiuttagning inom respektive distributionsområden av 65 kWh/F skulle uppnå medelpriser på minst 20 öre/kWh, uppvisa i verkligheten — bortsett från de båda stadsföretagen — en lägre specifik energiförbrukning än 25 kWh/F och till följd därav ett verkligt medelpris m_1 som är lika med eller högre än jämförelsepriset m_2 .

Den verkställda undersökningen angående topprisföretagen utvisar att 5 % av företagen med distribution till 9 % av samtliga förbrukare i länet uppvisa toppriser,

att ingen ekonomisk förening och intet statligt företag ingår bland topprisföretagen,

att intet av topprisföretagen beröres av kedjehandel och

att 2 av länets 7 stadsföretag ingå bland topprisföretagen med distribution till 15 % av samtliga förbrukare hos stadsföretag.

Vad särskilt beträffar de 4 topprisföretagen på landsbygden framgår,

att de distribuera kraft till 2 % av samtliga förbrukare hos landsbygdsföretag i länet,

att 3 av dem erhålla kraft helt eller delvis från egen kraftstation,

att genomsnittliga antalet förbrukare hos dem är lägre än eller 57 % av medelvärdet för samtliga landsbygdsföretag samt

att de tillämpa relativt primitiva tariffer.

Såsom redan vid redogörelsen för undersökningsmaterialets omfattning framgått, saknas beträffande 11 företag uppgifter om energiförbrukningen. För ett av dessa företag (Eskilstuna Stålpressnings AB) kan likväl med ledning av tariffen konstateras att jämförelsepriset ligger under topprisnivån. I övriga 10 fall saknas däremot erforderliga uppgifter för beräkning av medelpris och sålunda har ej kunnat fastställas huruvida företagen äro att betrakta som topprisföretag. Av ifrågavarande företag drivas 5 av enskild person medan 5 äro industrier. Flertalet har egen kraftstation; 4 äro sålunda helt och 4 delvis självförsörjande. Av de 6 råkraftinköpande företagen erhålla

5 kraft direkt från Motala Krv eller Älvkarleby Krv och 1 över ett mellanled. Företagen ligga spridda över hela länet och deras distributionsområden äro i regel små. Det genomsnittliga antalet förbrukare hos ifrågavarande företag är 64, dvs. 23 % av motsvarande medelvärde för samtliga landsbygdsföretag.

Av ifrågavarande 10 företag tillämpa två ackordstariffer med årsavgifter, som utgöra 5 respektive 10 kr. per ljuspunkt. I ett fall förekommer årsavgift beräknad per watt lampeffekt (15 öre/watt) och ett företag uttager en årsavgift per rum (6—8 kr.). De sex återstående företagen uttaga årsavgifter per hushåll (20—60 kr.).

Engångsavgifter

I samband med tillkomsten av ett nytt distributionsföretag eller eljest vid anslutning av en nytillkommen förbrukare utkräves vanligen en engångsavgift, antingen i form av en inträdesavgift för medlemskap i en distributionsförening eller i form av en särskild anslutningsavgift.

I föreliggande redogörelse har vid beräkningen av priserna på elkraft inom de olika distributionsområdena tagits hänsyn endast till de avgifter, som förbrukarna få betala enligt företagens gällande tariffer, och eventuellt utgående årliga underhållsavgifter. I och med att elektrifieringen blivit genomförd inom ett område och engångsavgifterna slutbetalats, bli också dessa avgifter de enda aktuella.

Engångsavgiftens innebörd och betydelse har utförligt behandlats i den inledande översikten, kap. VIII, vari även framhållits de omständigheter, som omöjliggjort ett eljest önskvärt hänsynstagande till dessa avgifter vid bedömande av gällande priser på elektrisk kraft. Enär företagens uppgifter angående engångsavgifterna i många fall äro ofullständiga och osäkra kan någon tillförlitlig redogörelse för desamma icke lämnas.

Av de 116 distributionsföretagen i Södermanlands län ha 18 icke kunnat lämna några som helst uppgifter om engångsavgifterna och 41 företag ha uppgivit, att några engångsavgifter ej förekomma. Hos 3 företag bestämmas dessa avgifter från fall till fall.

Specificerade uppgifter om förekommande engångsavgifter föreligga sålunda endast för 54 företag, nämligen 3 statliga, 49 ekonomiska föreningar och 2 företag tillhörande enskilda personer.

För 26 av ifrågavarande företag gäller, att en nytillträdande abonnent själv får bestrida alla nödiga anläggningskostnader i form av en anslutnings- eller inträdesavgift. Tre av dessa företag uttaga förutom hela anläggningskostnaden en viss avgift per CB-enhet eller ljuspunkt. I 18 av ifrågavarande fall gäller bestämmelser om att engångsavgiften skall utgå med visst minimibelopp varierande mellan 25 och 90 kr. per CB-enhet.

Hos 28 företag, nämligen 1 statligt, 25 ekonomiska föreningar och 2 enskilda företagare, förekommer, att engångsavgiften utgår med visst belopp per enhet, i regel CB-enhet. Vid sidan härav utgår hos ett av dessa företag

en viss fast avgift. Avgiften per CB-enhet varierar hos olika företag mellan 10 och 90 kr. och är i genomsnitt 50 kr.

De kommunala företagen uttaga i regel ej några engångsavgifter av nytillträdande konsumenter. Flens Elverk tillämpar dock en anslutningsavgift av 40 kr. per CB för abonnenter utom samhället.

Engångsavgifternas belopp äro som av ovanstående framgår mycket varierande hos olika företag. Detta gäller även förekommande enhetsberäkning. Det har därför ej varit möjligt att i detta sammanhang lämna en mera specificerad redogörelse för engångsavgifternas storlek hos de olika företagen i länet.

Vissa företag med höga kraftpriser förete å andra sidan låga engångsavgifter, vilket synes innebära, att dessa företag uttaga anläggningskostnaden helt eller delvis i form av energiavgifter. Intet av de 6 topprisföretagen i Södermanlands län uttager någon engångsavgift.

Distributörernas namn och adress	Råkraftanskaffning			Detaljdistribution					
	Erhåller råkraft från	Inköpt råkraft (1 000 kWh)	Medel- pris för råkraft <i>m</i> ₀ (öre/ kWh)	Antal för- brukare	Försäld energi (1 000 kWh)	Medel- förbruk- ning per enhet (kWh/F)	Medelpris (öre/kWh)		Typnummer på företags- tariffer
							verk- ligt <i>m</i> ₁	jämfö- relse <i>m</i> ₂	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Anda Norra El.Df.	Älvkarleby Krv ..	405	6·0	294	243	73	12	13	606
Anda lunda	» ..	460	6·1	212	271	67	13	13	001, 601, 900
Anda lunda El.Df, Balingsta	» ..	799	5·2	495	379	58	15	14	601, 800
Anda lunda El.Df, Björklinge	» ..	334	5·7	671	222	47	13	12	206
Anda lunda Bf, Box 236, Uppsalasbodarna	» ..	189	6·2	155	132	56	13	12	606
Anda lunda El.Df, Enköpings kyrko Södra El.Df.	» ..	1 190	4·2	1 118	680	87	9	10	606
Anda lunda El.Df, Uppsalavägen 9, Uppsalavägen 9	» ..	858	4·7	260	559	186	7	9	101, 601
Anda lunda El.Df, Box 3, Bro	» ..	564	5·6	302	366	85	11	12	601
Anda lunda El.Df, Uppsala ..	» ..	490	5·4	255	400	100	12	13	606
Anda lunda El.Df, Navestabro	Fagersta Bruks AB	.	.	325	90	37	20	20	001, 900
Anda lunda El.Df, Dannemora Gruvor, Dannemora	Älvkarleby Krv ..	109	6·9	130	98	68	13	13	606
Anda lunda El.Df, Knyppplan	» ..	403	5·9	370	248	58	13	12	001, 606, 800
Anda lunda El.Df, Hånsta, lunda	» ..	7 453	3·5	2 905	2 159	135	13	17	011, 041, 101, 102, 103, 107
Anda lunda El.Df, Enköpings Elverk, Drottninggatan 34, Enköpings	» ..	249	5·9	95	158	114	10	12	001, 601
Anda lunda El.Df, Enköpings-Näs Nya El.Df, Enköpings	» ..	.	.	550	301	77	12	12	001, 003, 008, 041
Anda lunda El.Df, Enköpings Bruks AB	» ..	125	5·9	138	56	57	18	17	101, 606, 800
Anda lunda El.Df, Enköpings Jernverks B), Fagersta	» ..	422	5·7	324	255	66	15	15	601
Anda lunda El.Df, Enköpings Sockens El.Df, Dannemora	» ..	1 439	5·3	865	1 079	108	11	14	606, 800
Anda lunda El.Df, Enköpings Upsala El.Df, Enköpings	Frösåkers El.Df ² ..	107	5·3	119	85	100	12	14	601
Anda lunda El.Df, Enköpings Bålsta ..	Älvkarleby Krv ..	535	5·6	272	355	122	10	12	140, 601, 606
Anda lunda El.Df, Enköpings Grillby Elverk,	» ..	185	6·8	180	85	84	18	19	101, 103
Anda lunda El.Df, Enköpings Grillby ..	» ..	295	6·4	144	211	71	14	15	601
Anda lunda El.Df, Enköpings Grillby ..	AB Mehedeby El- verk	9	9·6	30	3	17	32	16	601
Anda lunda El.Df, Enköpings Grillby ..	Älvkarleby Krv ..	86	6·6	99	60	60	10	10	606
Anda lunda El.Df, Enköpings Grillby ..	» ..	34	7·6	15	2	19	18	16	001, 002
Anda lunda El.Df, Enköpings Sjötoftas El.Df,	» ..	544	6·0	289	246	58	11	11	101, 140, 606
Anda lunda El.Df, Enköpings Sjötoftas El.Df,	Öster-Lövsta El. AB	81	7·5	93	43	55	12	11	606

Distributörernas namn och adress	Råkraftanskaffning			Detaljdistribution					
	Erhåller råkraft från	Inköpt råkraft (1 000 kWh)	Medel- pris för råkraft m_0 (öre/ kWh)	Antal för- brukare	Försäld energi (1 000 kWh)	Medel- förbruk- ning per enhet (kWh/F)	Medelpris (öre/kWh)		Typnum- på föret- tariff
1	2	3	4	5	6	7	verk- ligt m_1	jäm- fö- relse m_2	10
Hällnäs Nya El.Df, Hjälminge, Enbo	Älvkarleby Krv ..	349	6·8	384	207	67	12	12	606
Håtuna El.Df, Bro	" ..	387	6·1	143	190	67	14	13	606, 800
Häggeby El.Df, Häggeby	" ..	285	5·7	158	118	38	21	15	603, 606
Härnevi El.Df, Ryda Kungsgård, Nysätra	" ..	574	5·9	315	419	88	12	13	001, 606
Jumkils El.Df, Blacksta, Åkerby	" ..	286	6·2	164	171	83	10	11	606
Kalmar El.Df, Gran- backen, Bålsta	" ..	470	5·5	283	366	200	6	9	101, 601
Karlholms AB, Karl- holmsbruk	Korsnäs Sägverks AB, Gävle ⁴	.	.	125	⁵ 45	44	12	10	203
Knaby Nya El.Df, Knaby	Älvkarleby Krv ..	294	6·2	240	245	95	12	15	101, 601
Korsnäs Sägverks AB, Gimo Distrikt, Gimo	" ..	.	.	300	.	.	.	.	001, 606
Kulla El.Df, Hjälstaby	" ..	312	6·1	135	200	82	11	12	606
Lanforsens KrAB, Kraft- verket, Älvkarleö	Egen krst	—	—	⁵ 12	22	308	2	2	006
Lantbrukshögskolan, Uppsala ⁷	Älvkarleby Krv ..	.	.	⁵ 17	40	207	7	14	203
Lena El.Df, Vattholma	" ..	477	5·8	350	358	85	14	16	601, 800
Litslena El.Df, Härke- berga	" ..	469	6·8	232	412	110	12	15	601, 800
Löts El.Df, Eneby Gård, Grillby	" ..	522	5·8	300	328	78	13	15	601, 800
Marmabys El.Df, Box 147, Marma ³	AB Mehedeby El- verk	3	22·0	25	3	19	40	40	006
AB Marma Elverk, Marma ⁶	Älvkarleby Krv ..	291	5·7	176	152	170	6	8	601, 606
AB Mehedeby Elverk, Mehedeby	" ..	132	6·7	94	68	88	12	13	606
Nontuna El.Df, Nontuna, Uppsala	" ..	33	8·8	41	19	47	13	11	606
Olands Stayby El.Df, Ubbby, Upplands-Tuna	" ..	403	6·0	225	236	89	13	15	606, 800
Rasbo El.Df, Örby, Upp- sala	" ..	608	5·5	390	487	93	10	11	606, 800
Rasbokils El.Df, Rasbo- kil	" ..	212	6·4	158	144	70	11	12	606, 800
Skämsta-Vallby-Fäck- linge El.Df, Box 1000, Tierp	Tierps Köpings El- verk	28	13·1	125	64	67	11	12	603
Sparrsätra El.Df, Lundby	Älvkarleby Krv ..	527	6·0	325	363	73	13	13	601, 800
Spärvägs AB Upsala- Mälaren, Box 32, Upp- sala	Bondkyrko Södra El.Df.	.	.	177	114	111	14	19	206, 606
Statens Järnvägar, Stock- holm	Älvkarleby Krv ..	.	.	105	31	59	15	15	101, 201
Stockholms-Näs El.Df, Kungsängen	" ..	298	5·8	225	218	99	10	11	101, 201
Stora Kopparbergs Bergslags AB, Falun	Egna krst m. m...	—	—	2 308	1 133	68	13	13	001, 201, 170, 201, 606, 700

Distributörernas namn och adress	Råkraftanskaffning			Detaljdistribution					
	Erhåller råkraft från	Inköpt råkraft (1 000 kWh)	Medel- pris för råkraft m_0 (öre/ kWh)	Antal för- brukare	Försåld energi (1 000 kWh)	Medel- förbruk- ning per enhet (kWh/F)	Medelpris (öre/kWh)		Typnummer på företagets tariffer
							verk- ligt m_1	jäm- fö- relse m_2	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Ömsbergs El. Indu- triförening, <i>Orresta</i>	Älvkarleby Krv .. + egen krst	208	9·9	251	244	62	14	14	603
adby Verkstäder, lundby, <i>Uppsala</i>	Älvkarleby Krv ..	.	.	5 9	.	.	.	.	900
ra Alunda & Tuna El.Df, <i>Alunda</i>	" ..	778	4·7	418	562	116	10	12	606, 800
la El.Df, Målhammar, <i>Enköping</i>	" ..	450	5·7	163	361	96	11	13	606
gelsmora El.Df, grodby, <i>Tobo</i>	" ..	284	6·1	305	165	71	10	11	606, 800
smyra Bf, <i>Marma..</i>	Lanforsens KrAB	4	10·3	14	4	43	10	9	206
rps El.Df, Väsby, <i>Tierp</i>	Älvkarleby Krv..	460	6·0	380	287	63	13	12	601
rps Köpings Elverk, <i>Tierp</i>	" ..	2 015	3·8	823	1 231	147	10	13	101, 103, 105, 106, 111, 306, 406
rps Södra El.Df, <i>Älvkarbo</i>	" ..	202	6·8	215	117	45	19	16	606, 800
inge El.Df, Nibble, <i>Enköping</i>	" ..	84	7·3	77	96	86	12	13	606, 800
Tobo Bruk, <i>Tobo..</i>	" ..	.	.	161	38	31	16	13	001, 003, 201.
fta EL.Af, Box 701, <i>Tierp</i>	+ egen krst Tierps Köpings Elverk	79	7·1	135	60	45	13	11	700 601
landa & Bergs El. f, <i>Upplanda Örbyhus</i>	Älvkarleby Krv ..	88	6·5	111	58	65	11	11	606
sala Stads Elverk, <i>Uppsala</i>	" ..	45 343	2·8	17 915	13 755	154	12	18	002, 011, 070. 105, 107, 303, 603
sala El.Df, <i>Uppsala</i>	" ..	573	6·0	354	412	92	10	11	606, 800
by El.Df, <i>Enköping</i>	" ..	463	6·4	280	325	81	13	15	606
ppa El.Df, <i>En- köping</i> ⁹	" ..	33	8·2	33	18	38	18	14	601
ppa Säteri, <i>Enköping</i>	" ..	45	6·7	5 21	3	27	18	16	001, 002
tholma Bruks AB, <i>Attholma</i>	" ..	.	.	15	.	.	.	.	700
tholms El Df, <i>Kungshusby</i>	+ egen krst Älvkarleby Krv ..	468	6·0	198	353	118	12	15	601, 800
rönsö, <i>Kungshusby</i>	" ..	795	5·1	454	482	89	13	16	001, 606
dels El.Df, <i>Vendel..</i>	" ..	552	5·2	570	276	51	17	14	001, 601, 700
islands EL.AB, <i>Annemora</i>	" ..	552	5·2	570	276	51	17	14	001, 601, 700
islands Gård, <i>Ströms- borg</i> ⁷	Egen krst	—	—	8	.	.	.	.	700
isbo El.Df, Stynsbo, <i>Annemora</i>	Älvkarleby Krv ..	143	6·7	112	80	85	11	12	001, 601, 800
ta El.Df, <i>Viksta ..</i>	" ..	503	5·9	275	330	98	10	11	601
ge-Ålands El.Df, <i>Runna</i>	" ..	601	6·2	290	379	94	12	15	606, 800
Å Nya El.Df, <i>Älv- borg</i> ⁵	" ..	106	6·8	152	88	70	13	13	606
Ryds El.Df, <i>Andby, Kungsängen</i>	" ..	321	5·3	160	290	136	9	11	603, 800
by Bälinge El.Df, <i>Upplands Bälinge</i>	" ..	472	6·6	300	335	77	14	15	601, 800

Distributörernas namn och adress	Råkraftanskaffning			Detaljdistribution					
	Erhåller råkraft från	Inköpt råkraft (1 000 kWh)	Medel- pris för råkraft m_0 (öre/ kWh)	Antal för- brukare	Försäld energi (1 000 kWh)	Medel- förbruk- ning per enhet (kWh/F)	Medelpris (öre/kWh)		Typnummer på företags- tariffer
							verk- ligt m_1	jämfö- relse m_2	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Åkerby Skälby El.Df, <i>Enköping</i>	Enköpings Elverk	108	5.5	42	52	65	10	10	601
Ängsbolagets El.Df, <i>Dymmelsbo, Örrskog</i>	Älvkarleby Krv ..	68	7.7	72	45	53	15	14	101, 601
Örbyhus El.Df, <i>Örbyhus</i>	" ..	946	4.5	420	249	59	12	12	101, 111, 606
Örbyhus Gods, <i>Örbyhus</i>	" ..	237	4.9	103	19	15	21	14	001, 601
Örsundsbro El.Df, <i>Örsundsbro</i>	" ..	539	5.4	236	467	138	10	14	601, 606
Östanå El.AB, <i>Älvkarleby</i>	" ..	334	5.6	490	226	78	13	14	606
Öster Lövsta El.AB, <i>Skärplinge</i>	" ..	890	5.3	900	435	54	18	16	606, 800
	Hela länet	82 517	3.9	44 699	36 781	103	12	15	
Stadsföretag		52 796	2.9	20 820	15 914	150	12	18	
Landsbygdsföretag		29 721	5.6	23 879	20 867	83	12	13	

¹ Uppskattat värde.

² Frösåkers El.Df, som ej bedriver detaljdistribution i Uppsala län, erhåller råkraft från Älvkarleby Krv.

³ Distributionen numera övertagen av råkraftleverantören.

⁴ Korsnäs Sägverks AB erhåller för denna energileverans råkraft från Krångede AB.

⁵ Distributionen sker helt eller huvudsakligen till anställda.

⁶ Förbrukningsuppgifterna avse jämväl tre underhållsföreningar (Myrbo, Ambricka Nedre och Ambricka Övre belysningsföreningar), vilka efter 1944 övertagits av AB Marma Elverk.

⁷ Övertogs av Stora Kopparbergs Bergslags AB år 1945.

⁸ Distributionen numera övertagen av Hållnäs Nya El.Df.

⁹ Distributionen numera övertagen av Tillinge El.Df.

Ann. I enstaka fall förekommer att beträffande samma företag uppgifterna om försäld kraft visa något högre värden än uppgifterna om inköpt kraft. Dylka avvikelser kunna bero på att uppgifterna avse olika år eller på att mätfel, felaktig uppskattning av ackordstariff- eller frikraftleveranser eller felräkning förekommit. Ifrågavarande av företagen lämnade uppgifter ha medtagits i tabellen, emedan de — ehuru ej fullt exakta — likväl upplysa om storleksordningen av nämnda värden. Uppgiftsfelen påverka icke medelvärdena för länet, enär de genomgående avse småföretag.

Uppgifter angående distributionsföretagen i Södermanlands län

Distributörernas namn och adress	Råkraftanskaffning			Detaljdistribution					
	Erhåller råkraft från	Inköpt råkraft (1 000 kWh)	Medel- pris för råkraft m_0 (öre/ kWh)	Antal för- brukare	Försäld energi (1 000 kWh)	Medel- förbruk- ning per enhet (kWh/F)	Medelpris (öre/kWh)		Typnummer på företagets tariffer
							verk- ligt m_1	jäm- fö- relse m_2	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
spö El.Df, <i>Mälarpö</i> ¹	Älvkarleby Krv ..	222	5·4	116	169	112	10	14	001, 606
aggetorpsortens El.Df, <i>Baggetorp</i>	Motala Krv	356	5·5	201	228	130	11	15	306
urva-Härads El.Df, <i>Barva</i>	Älvkarleby Krv ..	285	6·3	410	221	72	12	13	603, 800
rga Säteri, <i>Åkers styckebruk</i>	” ..	268	6·1	57	.	.	.	.	001, 900
ttuna-Halla-Vrena El. Df, <i>Vrena</i>	Motala Krv	896	4·8	590	650	97	9	10	601
örkviks El.Df, <i>Björkvik</i>	”	981	5·0	430	800	155	10	15	606
örnlanda El.Df, <i>Björnlanda</i>	Älvkarleby Krv ..	523	5·4	360	367	73	12	13	606
gstaortens El.Df, <i>Tystberga</i>	Motala Krv	658	5·4	250	287	90	13	14	606
gslötsortens El.Df, <i>Nyköping</i>	Tunabergs Trä- varu AB	32	9·1	35	29	101	16	18	601
ttens El.Df, <i>Högsjö..</i>	Motala Krv	306	7·2	400	162	44	18	14	001, 006
ulö Kvarn, <i>Katrinholm</i>	Egen krst	—	—	20	6	29	15	11	101
ankers El.Df, <i>Dunker</i>	Motala Krv	302	6·2	225	251	108	11	14	101, 606
ångens El.Df, <i>Ek-lången</i> ¹	Älvkarleby Krv ..	313	6·2	350	250	60	15	14	040, 601, 606
hörna El.Df, <i>Ytterenhörna</i>	” ..	362	5·5	200	239	89	13	15	603
kilstuna Stads Gas- eh Elverk, <i>Eskilstuna</i>	” ..	28439	3·4	18 652	9 794	103	15	18	002, 070, 101, 107, 111, 203, 406 203
kilstuna Stålpress- ings AB (Skogstorp krst), <i>Skogstorp</i>	Eskilstuna Jern- manufaktur AB ²	3 695	1·0						
ns Elverk, <i>Flen</i>	Älvkarleby Krv ..	.	.	50	.	.	.	.	.
da El.Df, Abbotnäs Säteri, <i>Katrinholm</i>	+ egen krst	.	.	.	.	.	.	.	.
gdö-Helgarö El.Df, <i>Strängnäs</i>	Motala Krv	2 017	3·9	1 532	1 253	122	11	15	111, 203, 303, 403, 501, 601
ssa Bruk, Vasavägen 0, <i>Katrinholm</i>	”	581	5·6	425	438	90	11	13	005, 606, 800
rssjö Bruk, <i>Forssjö- bruk</i>	Älvkarleby Krv ..	241	6·6	190	188	75	12	13	603, 800
stuna El.Df, <i>Gnesta</i>	Egen krst	—	—	40	.	.	.	.	900
svarets Fabriksverk Åkers Krutbruk), <i>Åkers styckebruk</i>	Motala Krv + egna krst	.	.	25	.	.	.	.	900
mla Oxelösunds El. Df, <i>Oxelösund 921</i>	Älvkarleby Krv ..	337	5·7	202	205	125	11	13	201, 401
lberga-Lista El.Df, Mörby, <i>Gillberga</i> ¹	” ..	.	.	88	³ 62	83	5	5	001
	+ egen krst	.	.	.	.	.	.	.	.
	Oxelösunds Elverk	24	10·2	75	23	45	15	15	001
	Älvkarleby Krv ..	567	6·1	390	364	73	14	15	606, 800

Distributörernas namn och adress	Råkraftanskaffning			Detaljdistribution					
	Erhåller råkraft från	Inköpt råkraft (1 000 kWh)	Medel- pris för råkraft m_0 (öre/ kWh)	Antal för- brukare	Försäld energi (1 000 kWh)	Medel- förbruk- ning per enhet (kWh/F)	Medelpris (öre/kWh) verk- ligt m_1	jäm- fö- relse m_2	Typnumm på företag tariffer
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Gnesta El.AB, <i>Gnesta</i> ..	Älvkarleby Krv ..	968	4·3	709	771	127	10	14	101, 103
Granheds El.Df, <i>Östra Granhed</i>	Mellösa El.Df.	70	6·7	88	51	59	16	15	606
Gropptorpsortens El.Df, <i>Gropptorp</i>	Motala Krv.	497	5·6	285	190	71	11	12	601
Gryts El.Df, <i>Stjärnhov</i> ..	Älvkarleby Krv ..	633	4·8	400	601	159	9	13	601
Gåsinge-Dillnäs El.Df, <i>Gnesta</i>	" ..	357	5·9	280	259	77	15	16	601, 606
AB Hargs Krv, <i>Ny- köping 2</i>	Egen krst	—	—	283	162	79	14	16	001, 201,
Hedensö El.Krv, <i>Hedensö</i>	Julita El.Df ¹¹ + egen krst	51	6·5	50	45	86	9	10	406, 606,
Husby-Oppunda El.Df, <i>Bettna</i>	Motala Krv.	447	5·5	265	263	81	11	12	606, 800
Husby och Walla Tegel- bruk, <i>Stallarholmen</i>	Älvkarleby Krv ..	.	.	⁴ 11	2	19	10	10	001
Hölö El.Df, <i>Hölö</i>	" ..	828	4·8	380	275	62	12	12	601
Julita El.Df, <i>Julita</i>	Motala Krv.	1 114	4·7	650	780	108	9	12	606
AB Järnförädling, <i>Hälle- forsnäs</i>	" ..	.	.	135	³ 23	24	23	23	006
Kantorps El.Df, <i>Sköl- dinge</i>	" ..	393	5·5	290	295	104	9	11	603, 606,
Kommunala Elverks-AB i Katrineholm, <i>Prins- gatan 6, Katrineholm</i>	" ..	9 651	3·5	4 796	3 743	145	13	20	101, 103, 700
Kärnbo Östra El.Df, <i>Harby Gård, Marie- fred</i>	Älvkarleby Krv ..	120	6·0	50	49	93	9	10	601
Lerbo El.Df, <i>Valla</i>	Motala Krv.	287	6·4	204	182	65	14	14	606
Lilla Malma El.Df, <i>Malm- köping</i>	" ..	246	5·4	117	187	114	9	11	606
Ludgo och Spelviks El. Df, <i>Ludgo</i>	" ..	423	5·7	240	319	105	13	17	001, 606,
Länna El.Df, <i>Byringe</i> ..	Älvkarleby Krv ..	287	6·4	213	218	103	11	15	603
Malmköpings Elverk, <i>Malmköping</i>	Motala Krv.	950	4·6	578	574	184	10	16	001, 201, 301
Mariefreds Elverk, <i>Mariefred</i>	Älvkarleby Krv ..	694	4·5	707	408	98	15	19	102, 203
Mellösa El.Df, <i>Mellösa</i> ..	Motala Krv.	826	4·7	680	639	121	9	11	606, 800
Motala Krv, <i>Motala</i> ⁵ ..	} Egna krst m. m. ...	—	—	(a) 660	450	59	12	12	606
(Statens Vattenfallsverk)				(b) 637	758	119	10	13	606
Mälardalens El.Df, Box 98, <i>Eskilstuna</i>	Älvkarleby Krv ..	160	5·3	125	105	120	12	15	501
Mörkö El.Df, Hörnings- holm, <i>Järna</i>	" ..	239	6·2	196	154	68	14	15	601, 606
Norra Gåsinge El.Df, Solvik, <i>Björnlunda</i> ¹	" ..	138	7·2	210	115	55	13	13	603
Nyby Bruks AB, <i>Nyby- bruk</i>	" ..	.	.	⁴ 176	.	.	.	.	101, 700
Nyköpingsortens El.Df, Lilla Kungsladugår- den, <i>Nyköping</i>	+ egna krst Motala Krv.	506	5·7	298	372	160	8	11	606, 800
Nyköpings Stads Belys- ningsverk, <i>Nyköping</i>	" ..	4 117	4·5	6 558	3 200	92	16	19	102, 107, 301, 401,
	+ egen krst								

Distributörernas namn och adress	Råkraftanskaffning			Detaljdistribution					
	Erhåller råkraft från	Inköpt råkraft (1 000 kWh)	Medel- pris för råkraft m_0 (öre/ kWh)	Antal för- brukare	Försäld energi (1 000 kWh)	Medel- förbruk- ning per enhet (kWh/F)	Medelpris (öre/kWh)		Typnummer på företags tariffer
							verk- ligt m_1	jämfö- relse m_2	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
by Tegelbruk, <i>Stallarholmen</i>	Älvkarleby Krv ..	.	.	49	2	18	10	10	001
Näfvevarns Bruk, <i>Nävevarn</i>	Tunabergs Trä- varu AB, Motala Krv + egna krst	.	.	210	36	21	26	21	101, 501
Oxelösunds Elverk, Tra- fik AB Grängesberg- Oxelösunds Järn- vägar, <i>Eskilstuna</i>	Motala Krv.....	1 554	4.1	1 488	662	71	16	17	116, 170, 206, 306, 506
karnebygdens El.Df, <i>Hållsta</i>	Älvkarleby Krv ..	1 216	5.3	1 000	854	82	10	11	606
ntuna och Lids El. Df, <i>Kappsta</i>	Motala Krv.....	441	6.9	200	300	107	9	11	606, 640
by-Bärbo El.Df, Chri- stineholm, <i>Nyköping 1</i>	AB Hargs Krv ..	419	5.1	300	276	77	9	9	603
ullström & Sjöströms Fabriks AB, <i>Högsjö</i>	Motala Krv.....	.	.	210	44	25	18	13	101, 601, 700
ebokvarns El.Df, <i>Ske- bokvarn</i>	Motala Krv.....	455	5.8	443	417	119	10	12	206, 606, 800
undersens El.Df, <i>Röl- medsta</i>	"	249	6.2	182	175	74	11	11	001, 606
arreholms Gård (Emil Dickson), <i>Sparreholm</i>	"	210	5.3	130	60	40	16	13	606
arreholms Municipal- samhälle, <i>Sparreholm</i>	"	182	6.1	240	160	123	9	12	603
allarholmens El.Df, <i>Stallarholmen</i>	Älvkarleby Krv ..	298	5.1	131	159	100	13	16	606, 800
allarholmens Industri AB, <i>Strängnäs</i>	" ..	—	—	15	1	8	21	13	101
vsjö Bruk, Hedin, Lindström & Co, <i>Stav- jöbruk</i>	Ålberga Säg- & KrAB ¹¹ + egen krst	—	—	80	29	38	16	13	201
Stens Järnvägar, <i>Stockholm</i>	Älvkarleby Krv ..	—	—	368	103	27	16	15	101, 601
Statens Vattenfalls- verk se Motala Krv och Älvkarleby Krv									
enhammars Gård, <i>Flen</i>	Motala Krv.....	50	6.0	24	.	.	.	.	101, 900
nkvista El.Df, <i>Häll- berga</i>	Älvkarleby Krv ..	383	6.0	295	275	67	12	12	603, 640
gmonta El.Df, <i>Stig- omta</i>	Motala Krv.....	572	5.9	500	446	77	10	11	601
ärnholmstraktens El. Df, Kärrboda, <i>Ny- köping</i> ⁶	"	233	5.7	170	175	150	9	13	601
ra Långviks Gruf AB Askö Gruvor, <i>Hede- nora</i>	"	—	—	6	9	140	4	5	002
ra Malms El. Kraft- och Bf. Stensjö, <i>Ka- rincholm</i>	Forssjö Bruk	8 219	9.9	252	219	70	10	10	001, 601
ra Sundby Säteri, <i>Läggesta</i> ¹	Älvkarleby Krv ..	70	6.1	17	6	38	18	15	001, 203, 640

Distributörernas namn och adress	Råkraftanskaffning			Detaljdistribution					
	Erhåller råkraft från	Inköpt råkraft (1 000 kWh)	Medel- pris för råkraft m_0 (öre/ kWh)	Antal för- brukare	Försåld energi (1 000 kWh)	Medel- förbruk- ning per enhet (kWh/F)	Medelpris (öre/kWh)		Typnumm på företa- gar- tariffer
							verk- ligt m_1	jäm- fö- relse m_2	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Strängsjö El. Kraft- och Bf, <i>Strängsjö</i>	Motala Krv.....	64	7.2	91	48	52	9	9	606
Strängnäs Stads Elverk, <i>Strängnäs</i>	Älvkarleby Krv ..	4 723	3.5	2 662	2 433	144	10	15	001, 601, 7
Sundby Sjukhus, <i>Sträng- näs</i>	" ..	439	5.1	16	³ 14	91	7	8	103
Sveriges Hampodlarför- ening, Värmbol, <i>Ka- trineholm</i>	Motala Krv..... + egen krst	.	.	44	6	14	15	15	001
Svärta El.Df, <i>Svärta- gård</i>	Motala Krv.....	278	6.1	220	173	67	11	11	001, 601
Friherre Ragnar Tamm, Nygård, <i>Vagnhärad</i>	Egen krst	—	—	15	2	15	30	30	001
Taxinge Näsby El.Df, <i>Taxinge Näsby</i>	Älvkarleby Krv ..	188	6.0	129	109	75	13	14	601
Toresunds Norra El.Df, <i>Stallarholmen</i>	" ..	215	5.9	107	170	100	11	13	606
Toresunds Södra El.Df, <i>Mariefred</i>	" ..	229	5.5	212	157	62	11	11	001, 606
Torshälla Sockens El.Df, <i>Folkesta</i>	" ..	578	4.9	600	475	103	9	10	601
Torshälla Stads Elverk, <i>Torshälla</i>	" ..	972	4.2	926	419	78	15	16	002, 101, 20 206, 501, 7
Tosterö El.Df, Box 43, <i>Strängnäs</i> ¹	" ..	187	6.0	135	152	109	10	13	606
Trosa El.Df, <i>Västerljung</i>	" ..	332	6.1	178	212	72	14	15	201, 601
Trosa Stads Elverk, <i>Trosa</i>	" ..	508	5.0	508	268	94	17	21	202, 403, 6
Tumbo El.Df, <i>Rekarne</i> ..	" ..	517	5.5	300	338	101	13	17	601, 900
Tunabergs Trävaru AB, <i>Koppartorp</i>	Motala Krv + egna krst	.	.	220	.	.	.	.	606, 900
Vadsbro El.Df, <i>Vadsbro</i>	Motala Krv.....	695	5.2	278	561	110	10	12	601, 606, 8
Vagnhärads El.Df, <i>Vagn- härad</i>	Älvkarleby Krv ..	981	4.6	526	801	134	9	12	201, 601, 6
Walla El.AB, <i>Valla</i>	Motala Krv.....	354	6.2	408	227	40	17	15	001, 002, 1
Vallby Jäders El.Df, <i>Löfgård, Eskilstuna</i>	Älvkarleby Krv ..	1 272	5.8	538	932	93	10	12	601, 800
Vansö El.Df, <i>Valla</i> , Vansö, <i>Strängnäs</i>	" ..	379	5.9	160	250	85	12	13	606, 800
Weda Säteris Krst, <i>Läst- ringe</i>	Egen krst	—	—	17	.	.	.	.	700
Vingåkers Tomt & El- verks AB, <i>Vingåker</i>	Motala Krv..... + egna krst	1 385	4.8	1 912	1 760	108	12	15	011, 015, 10 102, 201, 30 501, 601
Virå Bruk, <i>Viråbruk</i> ..	Egen krst	—	—	33	.	.	.	.	700
Västermo Norra El.Df, <i>Grönlund 582, Kungsör</i>	Älvkarleby Krv ..	181	6.6	160	126	66	14	14	603
Ytterselö El.Df, <i>Stallar- holmen</i>	" ..	417	5.2	101	171	164	9	13	606, 800
AB Åkers Styckebruk, <i>Åkers styckebruk</i> ¹	" .. + egen krst	.	.	270	49	21	25	25	002
Åkerö El.Df, <i>Bettna</i> ..	Motala Krv.....	136	5.6	⁹ 170	68	23	18	11	606
Ålberga El.Df, <i>Ålberga</i>	Ålberga Säg- & Krv AB	560	6.0	369	298	78	13	14	606, 800

Distributörernas namn och adress	Råkraftanskaffning			Detaljdistribution					
	Erhåller råkraft från	Inköpt råkraft (1 000 kWh)	Medel- pris för råkraft m_0 (öre/ kWh)	Antal för- brukare	Försåld energi (1 000 kWh)	Medel- förbruk- ning per enhet (kWh/F)	Medelpris (öre/kWh)		Typnummer på företagets tariffer
							verk- ligt m_1	jämfö- relse m_2	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
nga Säg- & Krv AB,	Motala Krv.....	.	.	42	22	100	10	13	601
berga gård	+ egna krst								
Gård, Sjösa	Egen krst.....	—	—	16	.	.	.	.	900
mmars Säteri,	Dunkers El.Df ..	33	9.3	31	.	.	.	.	201, 900
ärnhov									
la-Ripsa El.Df,	Motala Krv.....	264	5.2	206	189	61	12	12	606
peby Gård, Råby									
älvarleby Krv, Box 576,	Egen krst m. m...	—	—	145	244	84	13	14	601, 800
ckholm ¹⁰									
ns Vattenfallsverk)									
bols El.Df, Åndebol	Motala Krv.....	44	8.4	76	34	47	16	14	606
Västermo El.Df,	Älvkarleby Krv ..	820	6.3	626	806	110	9	11	606, 800
ra Sundby									
åkars El.Df, Öster-	Motala Krv.....	245	6.7	253	199	78	12	13	606, 800
er									
Vingåkers El.Df,	"	611	5.0	315	238	75	11	12	606
estorp, Katrine-									
m									
selö El.Df, Överselö	Älvkarleby Krv ..	303	5.7	152	246	110	11	13	606, 800
	Hela länet	89 868	4.2	65 021	47 781	97	12	15	
Stadsföretag		52 799	3.4	34 809	20 265	110	14	18	
Landsbygd-företag		37 069	5.3	30 212	27 516	90	11	13	

¹ Detaljdistributionen numera övertagen av Älvkarleby Krv.

² Eskilstuna Jernmanufaktur AB, som ej bedriver detaljdistribution, erhåller kraft från egen kraftstation.

³ Huvudsakligen till anställda.

⁴ Dessutom ett antal förbrukare, som erhålla frikraft.

⁵ Uppgifterna om Motala Krv:s detaljdistribution äro uppdelade på de skilda distributionsområdena för två övertagna företag, nämligen Rönö Östra El.Df (a) och Tuna-Lunda El.Df (b).

⁶ Övertagen av Motala Krv fr. o. m. år 1947.

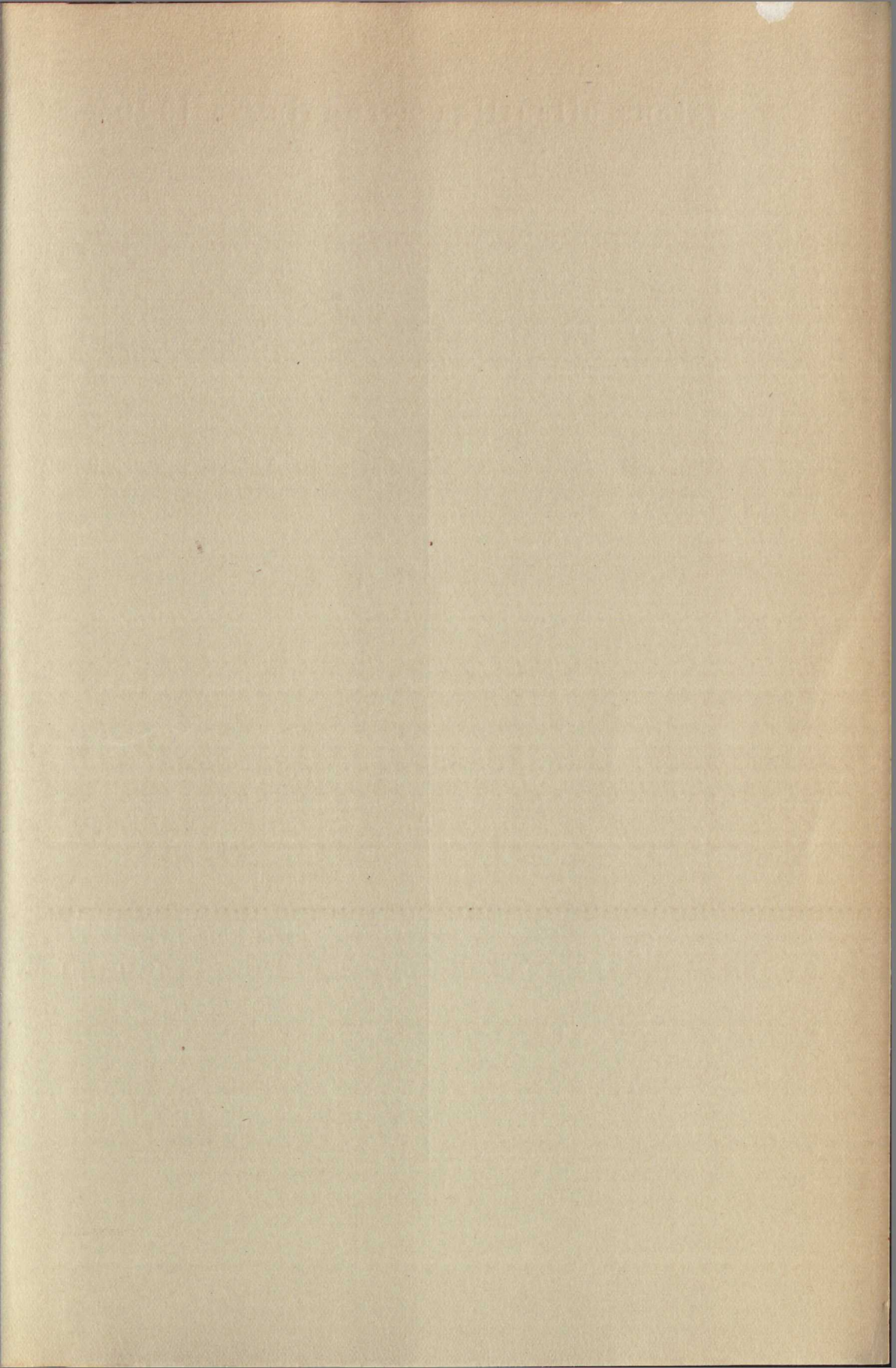
⁷ Uppskattat.

⁸ Uppmätning sker hos de enskilda abonnenterna.

⁹ Uppgifterna angående detaljdistributionen avse år 1942.

¹⁰ Uppgifterna avse Älvkarleby Krv:s detaljdistribution inom den övertagna Malmby-Åkers El.Df:s område.

¹¹ Distributören erhåller numera tillskottskraft direkt från Motala Krv.



Statens offentliga utredningar 1949

Systematisk förteckning

(Siffrorna inom klammer beteckna utredningarnas nummer i den kronologiska förteckningen.)

Allmän lagstiftning. Rättsskipning. Fångvård.

Utredning med förslag om lösdrivarlagens upphävande m. m. [4]
Kriminalvård i frihet. Fångvårdsstyrelsens utredning ang. skyddsarbetets organisation m. m. [6]
Betänkande ang. förbättrad insyn i enskilda företags ekonomiska förhållanden. [8]
Betänkande med förslag till lag om registrerade föreningar m. m. [17]
Betänkande med förslag till lag om sjömansskatt m. m. [27]

Statsförfattning. Allmän statsförvaltning.

Kommunalförvaltning.

Kommunallagskommitténs betänkande 2 med förslag till ändrade bestämmelser om ersättning åt innehavare av kommunala förtroendeuppdrag. [24]

Statens och kommunernas finansväsen.

1944 års allmänna skattekommitté. 3. Betänkande ang. beskattning av realisationsvinster, m. m. samt ackumulerade inkomster. [9]

Politi.

Nationalekonomi och socialpolitik.

Betänkande med förslag till indexreglering av folkpensionerna. [7]
Utredning rörande folkpensionärernas bostadsförhållanden och bostadskostnader. [12]
P. M. med synpunkter på det svenska långtidsprogrammet. I anslutning till OEEC:s interimrapport. [15]
1946 års skogshärbärgesutrednings betänkande. 2. Utredning med förslag till lagstiftning rörande tillfälliga bostäder vid skogs- och flottnings- m. fl. arbeten. [19]

Hälso- och sjukvård.

Betänkande om sinnesslövrården. [11]

Allmänt näringsväsen.

Elkraftutredningens redogörelse nr 2:17. Redogörelse för detaljdistributörerna samt deras råkraftkostnader och priser vid distribution av elektrisk kraft. Värmlands län. [10] 2: 3-4. Uppsala län och Södermanlands län. [29]

Fast egendom. Jordbruk med binäringar.

Norrlandskommitténs principbetänkande. Första delen. Norrlandska utvecklingslinjer. [1] Andra delen. Särskilda utredningar. [2] Tredje delen. Utlåtanden och förslag i vissa frågor. [3]

Vattenväsen. Skogsbruk. Bergsbruk.

Lagberedningens utlåtande angående lagstiftning om gräns mot allmänt vattenområde. [23]

Industri.

Handel och sjöfart.

Kvalitetsforskning och konsumentupplysning. [18]

Kommunikationsväsen.

Principer och metoder för kostnadsberäkningar vid statens järnvägar. [5] Bilagor. Produktions- och kostnadsstrukturen vid statens järnvägar. [14]
Svensk hamnbyggnadspolitik. [21]

Bank-, kredit- och penningväsen.

1945 års bankkommitté. Betänkande med förslag om inrättande av en statlig affärsbank. [13]

Försäkringsväsen.

1945 års försäkringsutredning. 1. Principbetänkande rörande försäkringsväsendet. [25] 2. Betänkande med förslag till lag om trafikförsäkring m. m. [26]

Kyrkoväsen. Undervisningsväsen. Andlig odling i övrigt
Dissenterlagskommittén. Betänkande med förslag till religionsfrihet m. m. [20]
Folk- och skolbibliotek. Betänkande och förslag avgivet av folkbibliotekssakkunniga. [28]

Försvarsväsen.

Promemoria över preliminär utredning rörande befälsrekryteringen inom försvaret. [16]
Betänkande rörande gallring av handlingar hos vissa av försvarets myndigheter. [22]

Utrikes ärenden. Internationell rätt.